

แผนพัฒนาท้องถิ่น
(พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
ขององค์การบริหารส่วนตำบลตาโตะ อำเภอนองจิก จังหวัดปัตตานี

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้าน

ที่ตั้งของหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลตาโตะ ประกอบด้วย

หมู่ที่ ๑ บ้านเป็ยะ

หมู่ที่ ๒ บ้านโคกหมัก

หมู่ที่ ๓ บ้านอเลาะปีแน

หมู่ที่ ๔ บ้านบาโงกาเสาะ

หมู่ที่ ๕ บ้านกูแบกึแย

องค์การบริหารส่วนตำบลตาโตะ ตั้งอยู่เลขที่ ๘๑/๒ หมู่ที่ ๑ ตำบลตาโตะ อำเภอนองจิก จังหวัดปัตตานี ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของที่ทำการอำเภอนองจิก ห่างจากที่ว่าการอำเภอนองจิก ประมาณ ๒๕ กิโลเมตร อยู่ห่างจากศาลากลางจังหวัดปัตตานี ประมาณ ๓๐ กิโลเมตร โดยมีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับตำบลคอลอดตันหยง อำเภอนองจิก จังหวัดปัตตานี

ทิศตะวันออก ติดต่อกับตำบลคลองใหม่ อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี

ทิศใต้ ติดต่อกับตำบลม่วงเตี้ย อำเภอแม่ลาน จังหวัดปัตตานี

ทิศตะวันตก ติดต่อกับตำบลคอลอดตันหยง อำเภอนองจิก จังหวัดปัตตานี

องค์การบริหารส่วนตำบลตาโตะ มีเนื้อที่รวมทั้งหมดประมาณ ๑๒ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๗,๗๒๒ ไร่

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพภูมิประเทศพื้นที่ทั้งหมดเป็นที่ราบ และราบลุ่ม มีแม่น้ำไหลผ่าน จึงเหมาะกับการทำการเกษตร จึงมีการใช้พื้นที่ราบเป็นที่อยู่อาศัย ปลูกไม้ผล ไม้ยืนต้น ยางพารา คิดเป็นพื้นที่ ๔๔.๖๗% พื้นที่ราบลุ่มใช้ทำนา คิดเป็นพื้นที่ ๕๕.๓๓ %

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ภูมิอากาศจังหวัดปัตตานี เป็นแบบมรสุมเขตร้อน แบ่งฤดูกาลเป็น ๒ ฤดู ได้แก่ ฤดูฝนและฤดูร้อน

๑. ฤดูฝนแบ่งเป็น ๒ ช่วง ได้แก่ ช่วงที่รับลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ซึ่งพัดเอาความชื้นจากทะเลอันดามัน และมหาสมุทรอินเดียเข้ามา ทำให้มีฝนตกชุกในเดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคม อีกช่วงหนึ่งก็คือ ช่วงที่ได้รับลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งพัดเอาความชื้นจากอ่าวไทยเข้ามา ทำให้มีฝนตกชุกอีกในเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนมกราคม

๒. ฤดูร้อน อยู่ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนเมษายน เนื่องจากได้รับลมตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งเป็นลมร้อนที่พัดมาจากทะเลจีนใต้ ทำให้อากาศโดยทั่วไปร้อนและชื้น

ปริมาณน้ำฝนรวมตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนธันวาคมเฉลี่ย ๑,๘๔๓.๔ มิลลิเมตร โดยปริมาณน้ำฝนสูงสุดในเดือนพฤศจิกายนเฉลี่ย ๔๓๗.๘ มิลลิเมตร และต่ำสุดในเดือนกุมภาพันธ์เฉลี่ย ๓๑.๒ มิลลิเมตร และมีจำนวนวันที่ฝนตกเฉลี่ยในรอบปี ๑๔๔ วัน

อุณหภูมิ ตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนธันวาคม เฉลี่ย ๘๑% โดยความชื้นสัมพัทธ์สูงสุดในเดือนพฤศจิกายนเฉลี่ย ๘๖% ความชื้นสัมพัทธ์ต่ำสุดในเดือนมีนาคม และเดือนเมษายน เฉลี่ย ๗๘% เนื่องจากอิทธิพลของลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือที่พัดเข้าสู่ภาคใต้ในช่วงเดือนพฤศจิกายนและลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ในช่วงเดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคม จะส่งผลให้ภาคใต้มีความเสี่ยงต่อการเกิดอุทกภัย ในส่วนของจังหวัดปัตตานีมีความเสี่ยงที่จะเกิดพายุหมุนเขตร้อนเนื่องจากอิทธิพลของลมมรสุมดังกล่าวในช่วงเดือนพฤษภาคม นอกจากนี้ในช่วงฤดูร้อน (เดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนเมษายน) โดยเฉพาะในเดือนมีนาคมอาจเกิดภาวะฝนแล้งในบางพื้นที่ของภาคใต้ฝั่งตะวันออก (ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง สงขลา ปัตตานี ยะลาและนราธิวาส)

๑.๔ ลักษณะของดิน

ลักษณะและสมบัติของดินที่พบในตำบลตาโต๊ะ อำเภอนงจิก จังหวัดปัตตานี แบ่งตามสภาพพื้นที่ได้ ๒ กลุ่ม คือ กลุ่มดินในพื้นที่ราบลุ่มที่มีการระบายน้ำเลวหรือค่อนข้างเลว และกลุ่มดินในพื้นที่ดอนในเขตชั้นที่มีการระบายน้ำดีหรือดีปานกลาง พร้อมจัดกลุ่มของกลุ่มชุดดินตามสภาพปัญหา และศักยภาพของดินในการใช้ประโยชน์ที่ดิน ดังนี้

กลุ่มดินในพื้นที่ราบลุ่มที่มีการระบายน้ำเลวหรือค่อนข้างเลว

- กลุ่มดินเหนียวมีปฏิกิริยาดินเป็นกรด

มีเนื้อที่ ๖,๓๐๖ ไร่ ประกอบด้วยดินในกลุ่มชุดดินที่ ๖ และ ๖ sp ลักษณะเป็นดินเหนียวละเอียดสีเทาถึงมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำ เนื้อดินบนเป็นดินร่วนเหนียวปนทรายแป้งหรือดินร่วนปนดินเหนียวสีเทา มีจุดประสีเหลืองหรือสีน้ำตาล ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดมากถึงเป็นกรดปานกลาง มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างประมาณ ๕.๐ - ๖.๐ เนื้อดินล่างเป็นดินเหนียวปนทรายหรือดินเหนียว สีเทา มีจุดประสีน้ำตาล สีเหลืองหรือสีแดงของศิลาแลงอ่อนปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดมากถึงเป็นกรดปานกลาง มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างประมาณ ๔.๕ - ๖.๐ บางพื้นที่อาจพบชั้นดินร่วนปนทรายภายในความลึก ๑๕๐ ซม.จากผิวดิน

ปัญหาการใช้ประโยชน์ที่ดิน ดินมีความอุดมสมบูรณ์ค่อนข้างต่ำ ดินมีโครงสร้างแน่นทึบเมื่อหน้าดินแห้งจะแข็งแรงและไถพรวนยาก และขาดแคลนน้ำและมีน้ำท่วมขังในฤดูฝนนานทำความเสียหายกับพืชที่ไม่ชอบน้ำ

ดินมีศักยภาพเหมาะสมในการทำนาในฤดูฝน และฤดูแล้ง และสามารถปลูกพืชไร่ และพืชผักหรือพืชอื่น ๆ ที่มีอายุสั้นได้ สำหรับในบริเวณพื้นที่ที่มีชลประทานเข้าถึงหรือมีแหล่งน้ำธรรมชาติจะสามารถใช้ปลูกไม้ยืนต้น ไม้ผล หรือปลูกพืชไร่ และพืชผักได้ตลอดทั้งปี โดยต้องทำคันดินล้อมรอบพื้นที่เพาะปลูกและยกร่องปลูกเพื่อช่วยการระบายน้ำของดิน

- กลุ่มดินร่วน

มีเนื้อที่ ๓๓๙ ไร่ ประกอบด้วยดินในกลุ่มชุดดินที่ ๑๗ ลักษณะเป็นดินร่วนหยาบหรือดินร่วนละเอียดสีเทาถึงมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำ เนื้อดินบนเป็นดินร่วนปนทราย สีเทาหรือสีน้ำตาลปนเทา มีจุดประสีน้ำตาลหรือสีน้ำตาลปนแดง ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดมากถึงเป็นกรดเล็กน้อย มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างประมาณ ๕.๐-๖.๕ เนื้อดินล่างเป็นดินร่วนปนทรายหรือดินร่วนปนดินเหนียว ชั้นดินล่างถัดไปอาจพบ

ชั้นดินเหนียวสีดินเป็นสีเทาหรือสีน้ำตาลปนเทาที่บอบอยู่บนดินที่มีสีเทา มีจุดประสีน้ำตาล สีเหลืองหรือสีแดงของศิลาแลงอ่อน ปฏิบัติการดินเป็นกรดจัดมากถึงเป็นกรดเล็กน้อย มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างประมาณ ๔.๕ – ๖.๕

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

๑. คลองใหม่ เป็นคลองธรรมชาติ รับน้ำจากท้ายเขื่อนปัตตานี ผ่านพื้นที่รอยต่อกับตำบลคลองใหม่ อำเภอยะรัง ที่หมู่ที่ ๑ และหมู่ที่ ๓
๒. ลำธารกูแบก๊แย ไหลผ่านหมู่ที่ ๕ และหมู่ที่ ๒
๓. มีคลองส่งน้ำชลประทานผ่านและสามารถรับน้ำได้ทุกหมู่บ้าน จำนวน ๒ สาย

๑.๖ ลักษณะของไม้และป่าไม้

โดยภาพรวม พื้นที่ในตำบลมีการใช้พื้นที่เพื่อการเกษตรและอยู่อาศัยเกือบทั้งหมดของพื้นที่ คงมีที่ป่าละเมาะ ในที่สาธารณะของแต่ละหมู่บ้านเพียงเล็กน้อยเกือบทุกหมู่บ้าน และมีที่ป่าสาธารณะเป็นผืนใหญ่อยู่ที่หมู่ที่ ๒ ตำบลดาโต๊ะ ๙๑ ไร่ ๑ งาน ๘ ตารางวา ปัจจุบันพื้นที่บางส่วนถูกนำมาใช้เป็นสถานที่ดำเนินงานโครงการฟาร์มตัวอย่างฯ อันเนื่องมาจากพระราชดำริในสมเด็จพระบรมราชินีนาถ (ฟาร์มบ้านโคกหมัก)

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลดาโต๊ะ ได้จัดตั้งจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลดาโต๊ะ เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลดาโต๊ะ เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ แบ่งการปกครองออกเป็น ๕ หมู่บ้าน ประกอบด้วย

หมู่ที่ ๑	บ้านเป็ยะ	นายต่วนอารง	นิจา	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๒	บ้านโคกหมัก	นายสุรัตน์	จันทร์แสง	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๓	บ้านอเลาะปีแฉ	นายรอนิง	ตาเยะ	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๔	บ้านบาโงกาเสาะ	นายมะดิง	รามอ	ผู้ใหญ่บ้าน/กำนันตำบลดาโต๊ะ
หมู่ที่ ๕	บ้านกูแบก๊แย	นายอับดุลอาชี	ปาแซ	ผู้ใหญ่บ้าน

๒.๒ การเลือกตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลดาโต๊ะ แบ่งเขตการเลือกตั้งเป็นจำนวน ๕ เขต คือเขตเลือกตั้งที่ ๑-๕ โดยมีรายละเอียดดังนี้

เขตเลือกตั้งที่ ๑	บ้านเป็ยะ	สถานที่หน่วยเลือกตั้ง	โรงเรียนบ้านเป็ยะ
เขตเลือกตั้งที่ ๒	บ้านโคกหมัก	สถานที่หน่วยเลือกตั้ง	อาคารเอนกประสงค์บ้านโคกหมัก
เขตเลือกตั้งที่ ๓	บ้านอเลาะปีแฉ	สถานที่หน่วยเลือกตั้ง	อาคารเอนกประสงค์อเลาะปีแฉ
เขตเลือกตั้งที่ ๔	บ้านบาโงกาเสาะ	สถานที่หน่วยเลือกตั้ง	โรงเรียนบ้านบาโงกาเสาะ
เขตเลือกตั้งที่ ๕	บ้านกูแบก๊แย	สถานที่หน่วยเลือกตั้ง	อาคารเอนกประสงค์บ้านกูแบก๊แย

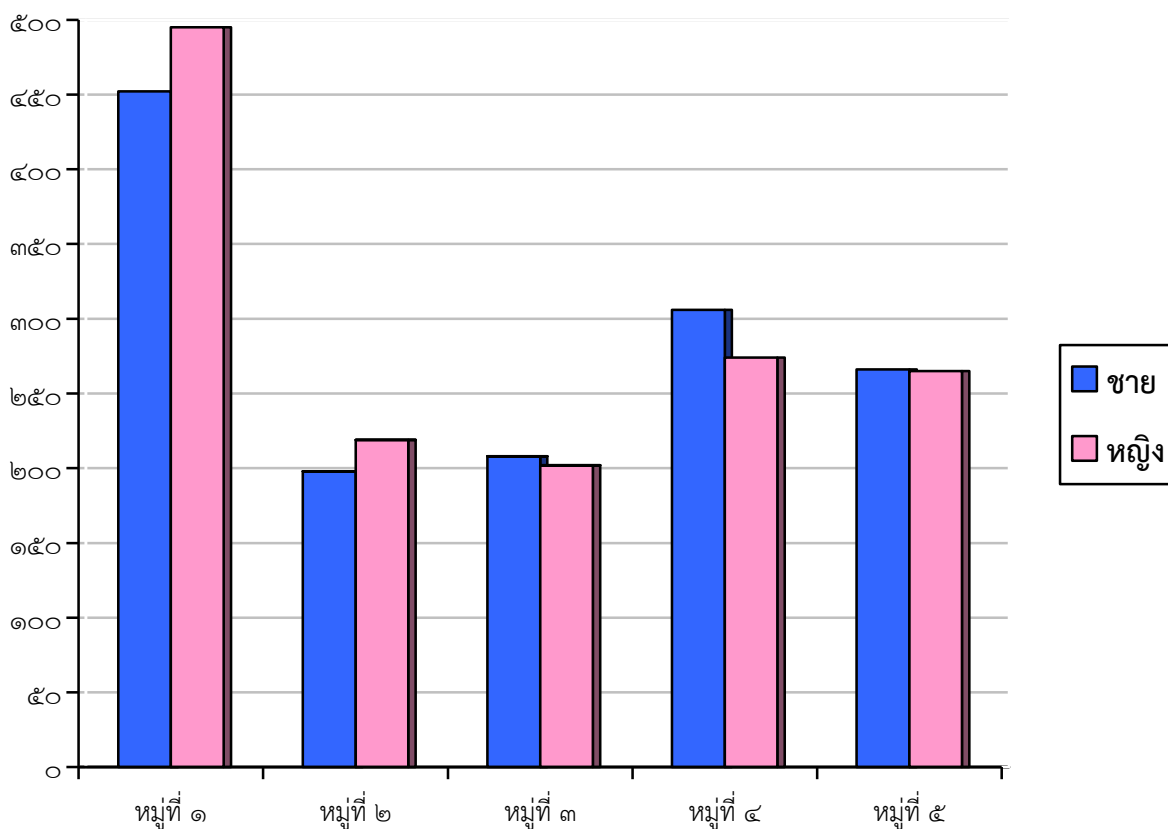
๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับประชากร

ประชากรในตำบลดาโต๊ะมีจำนวนทั้งสิ้น ๓,๐๘๗ คน แยกเป็นชายจำนวน ๑,๕๔๖ คน หญิง ๑,๕๔๑ คน จำนวนครัวเรือนทั้งสิ้น ๗๒๙ ครัวเรือน แยกเป็น

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)	ครัวเรือน (หลังคนเรือน)
๑	บ้านเปียะ	๔๘๒	๔๙๘	๙๘๐	๒๒๘
๒	บ้านโคกหมัก	๑๙๕	๒๒๒	๔๑๗	๑๔๗
๓	บ้านอเลาะปีแน	๒๑๔	๒๒๗	๔๔๑	๘๘
๔	บ้านบาโงกาเสาะ	๓๔๑	๓๐๑	๖๔๒	๑๕๕
๕	บ้านกุแบกียะ	๓๑๔	๒๙๓	๖๐๗	๑๑๑
รวมทั้งสิ้น		๑,๕๔๖	๑,๕๔๑	๓,๐๘๗	๗๒๙

(ข้อมูล ณ เดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๖๕)

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

กลุ่มอายุ	จำนวนประชากร		
	ชาย	หญิง	รวม
น้อยกว่า ๑ ปี	๒๓	๒๔	๔๗
๑ - ๑๐ ปี	๓๐๗	๒๓๙	๕๔๖
๑๑ - ๒๐ ปี	๒๗๔	๒๓๕	๕๐๙
๒๑ - ๓๐ ปี	๒๗๑	๓๐๔	๕๗๕
๓๑ - ๔๐ ปี	๒๓๗	๒๒๒	๔๕๙
๔๑ - ๕๐ ปี	๑๗๘	๑๕๖	๓๓๔
๕๑ - ๖๐ ปี	๑๒๔	๑๕๕	๒๗๙
๖๑ - ๗๐ ปี	๖๘	๑๐๕	๑๗๓
๗๑ - ๘๐ ปี	๓๙	๕๓	๙๒
๘๑ - ๙๐ ปี	๒๑	๔๐	๖๑
๙๑ - ๑๐๐ ปี	๔	๘	๑๒
มากกว่า ๑๐๐ ปี	๐	๐	๐

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

- โรงเรียนระดับประถมศึกษา จำนวน ๓ แห่ง คือ โรงเรียนบ้านเปี้ยะ ตั้งอยู่ในพื้นที่หมู่ที่ ๑ โรงเรียนบ้านโคกหมัก ตั้งอยู่ในพื้นที่หมู่ที่ ๒ และโรงเรียนบ้านบาโงกาเสาะ ตั้งอยู่ในพื้นที่หมู่ที่ ๔
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจำนวน ๑ ศูนย์ (๒ ห้องเรียน) ตั้งอยู่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลดาโต๊ะ หมู่ที่ ๑
- ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน จำนวน ๕ หมู่บ้าน ตั้งอยู่ในพื้นที่หมู่ที่ ๑ - ๕
- ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยตำบลดาโต๊ะ จำนวน ๑ ศูนย์ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑

๔.๒ สาธารณสุข

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลดาโต๊ะ มีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลดาโต๊ะ จำนวน ๑ แห่ง มีบุคลากรทางการแพทย์และลูกจ้างที่ปฏิบัติหน้าที่ในสถานบริการ จำนวน ๔ คน อาสาสมัครสาธารณสุข จำนวน ๓๕ คน อาสาสมัครดูแลผู้สูงอายุที่บ้าน จำนวน ๕ คน และมีระบบการดำเนินงานดูแลระยะยาวสำหรับผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิง (Long Term Care) ซึ่งมีเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบผู้ดูแลผู้สูงอายุ (Care Giver) จำนวน ๒๐ คน ลงพื้นที่ให้บริการประชาชนอย่างต่อเนื่อง ทัวถึง ครอบคลุมพื้นที่ตำบลดาโต๊ะ ทั้ง ๕ หมู่บ้าน

๔.๓ อาชญากรรม

ตำบลดาโต๊ะอยู่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรหนองจิก ประกอบกับแต่ละหมู่บ้าน มีชุดรักษาความสงบหมู่บ้าน คอยเป็นกำลังสำคัญในการแจ้งเบาะแสและข้อมูลข่าวสารให้กับทางราชการทราบอยู่ตลอดเวลาทำให้ปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่อยู่ในระดับน้อย

๔.๔ ยาเสพติด

ตำบลดาโต๊ะประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมทำนา ทำสวน และรับจ้างทั่วไป ทำให้มีความปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดค่อนข้างน้อย และหน่วยงานของทางราชการได้มีการสุ่มตรวจและคัดกรอง

บุคคลที่เป็นเป้าหมายกลุ่มเสี่ยงพบว่าในพื้นที่ส่วนใหญ่มียาเสพติดชนิดใบกระท่อม พบมากในกลุ่มเด็กวัยรุ่น แต่เนื่องจากพื้นที่อยู่ในความรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรหนองจิกคอยสอดส่องดูแลและหาเบาะแสผู้กระทำผิด อยู่เป็นประจำ ประกอบกับแต่ละชุมชนผู้นำท้องถิ่น พร้อมด้วยชุดรักษาความสงบหมู่บ้าน คอยเป็นกำลังสำคัญในการแจ้งเบาะแสและข้อมูลข่าวสารให้กับทางราชการทำให้ปัญหา ยาเสพติดเบาบางลงตามลำดับ

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

องค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินการด้านสังคมสงเคราะห์ ดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ ไร้พละและประสาธน์โครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด ประสานการรับบัตรผู้พิการ อีกทั้งยังมีอาสาสมัครบริบาลท้องถิ่นสำหรับดูแลผู้สูงอายุ จำนวน ๒ คน และมีระบบการดำเนินงานดูแลระยะยาว สำหรับผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิง (Long Term Care) ซึ่งมีเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ ผู้ดูแลผู้สูงอายุ (Care Giver) จำนวน ๕ คน

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

ตำบลดาโต๊ะมีเส้นทางคมนาคม โดยมีรายละเอียดดังนี้

➤ เส้นทางหลัก

- ทางลาดยางมาตรฐานทางหลวงแผ่นดิน สาย ๔๑๘ จากบ้านคลองขุด อำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี ถึงบ้านท่าสาป ตำบลท่าสาป อำเภอเมือง จังหวัดยะลา เข้าสู่ตำบลดาโต๊ะโดยผ่านแยกบ้านบาซาเอ-นาเกตุ ผ่านหมู่ที่ ๒ ตำบลดาโต๊ะ ระยะทางจากอำเภอถึงตำบลดาโต๊ะ ประมาณ ๒๐ กิโลเมตร
- ทางลาดยางมาตรฐานของโยธา แยกจากถนนเพชรเกษม ตำบลนาเกตุ อำเภอโคกโพธิ์ ผ่านหมู่ที่ ๒ ตำบลดาโต๊ะ ระยะทางจากอำเภอถึงตำบลดาโต๊ะ ประมาณ ๒๗ กิโลเมตร
- ถนนทางหลวงชนบท หรือ รพช.เก่า แยกจากถนนเพชรเกษม ที่หมู่ที่ ๗ ตำบลบ่อทอง ตำบลบุลิ๊ะบุโย ตำบลค้อถนอย ถึงหมู่ที่ ๓ หมู่ที่ ๑ ตำบลดาโต๊ะ ระยะห่าง ๒๕ กิโลเมตร

➤ ถนนภายในหมู่บ้านและตำบล

- ถนนลาดยาง สายจากหมู่ที่ ๑ ผ่านหมู่ที่ ๕ หมู่ที่ ๔ ถึงหมู่ที่ ๒
- ถนนลูกรัง สายจากหมู่ที่ ๑ ถึงหมู่ที่ ๒
- ถนน รพช.เก่า ปัจจุบันเป็นทางหลวงชนบทจากถนนเพชรเกษมที่ตำบลนาประดู่ ถึง หมู่ที่ ๔, ๕, ๑ ตำบลดาโต๊ะ

๕.๒ การไฟฟ้า

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลดาโต๊ะมีจำนวนครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือนตลอดจนมีไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึง

๕.๓ การประปา

การประปาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลดาโต๊ะ มีการให้บริการน้ำประปาหมู่บ้านให้กับประชาชน จำนวน ๔ หมู่บ้าน คือ หมู่ที่ ๑ หมู่ที่ ๒ เป็นระบบประปาหมู่บ้านที่ดูแลโดยคณะกรรมการของหมู่บ้านเอง หมู่ที่ ๓ และหมู่ที่ ๕ ส่วนหมู่ที่ ๔ ใช้น้ำจากระบบบ่อบาดาลตามหลังคาเรือน

๕.๔ โทรศัพท์

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลดาโต๊ะ มีการสื่อสารที่สำคัญ ได้แก่ ทางโทรศัพท์บ้านและโทรศัพท์เคลื่อนที่ และมีเครือข่ายของโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ AIS, DTAC, TRUE

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

ตำบลตาโตะ มีพื้นที่กว้างและอุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การทำเกษตร ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพการเกษตร เช่น ทำนา สวนผลไม้ และสวนยางพารา และในปัจจุบันมีการปลูกปาล์มน้ำมันในบางพื้นที่ ลักษณะการทำสวนผลไม้เป็นการทำสวนแบบผสมผสาน โดยดูได้จากร้อยละของประชากรจำแนกตามการประกอบอาชีพตามตาราง ดังต่อไปนี้

ที่	ชนิดพืช	พันธุ์ดีส่งเสริม		พันธุ์ดีพื้นเมือง		ชื่อพันธุ์พืช
		ราย	ไร่	ราย	ไร่	
๑	ข้าวนาปี	๔๘	๑๗๔	๒๖๓	๒,๑๗๐	เล็บนก, ซ่อลุง, สังก์หยด
	ข้าวนาปรัง	-	-	-	-	
๒	ยางพารา	๔๕๗	๒,๑๘๖	-	-	อาร์ อาร์ ไอ เอ็ม ๖๐๐ พื้นเมือง
๓	มะพร้าวแก่	-	-	๓๘	๒๕	
๔	ปาล์มน้ำมัน	๒๐	๘๕	-	-	
๕	ลองกอง	๒๔๗	๒๕๐	-	-	
๖	ทุเรียน	๗๓	๕๙	๑๘	๑๐	หมอนทอง, ก้านยาว โรงเรียน
๗	เงาะ	๕๒	๒๕	-	-	
๘	ส้มโอ	๗	๒	๑๐	๕	ชาวทองดี, โวตี
๙	มังคุด	๗๕	๓๒	-	-	
๑๐	มันเทศ	๒๐	๕๒	๑๑	๒๕	
๑๑	ข้าวโพดหวาน	๒๕	๑๕	-	-	ซูเปอร์สวีต
๑๒	พืชผัก	๑๒	๑๑	-	-	
	- แตงกวา	๔๓	๑๐	-	-	
	- ถั่วฝักยาว	๔๗	๑๓	-	-	
	- บวบ	-	-	๒๕	๘	
	- พริกชี้หูสวน	๓๐	๑๐	๑๖	๘	
	- อื่น ๆ					มะเขือ

ข้อมูลจากสำนักงานเกษตรอำเภอหนองจิก ประจำปี พ.ศ.๒๕๕๙

๖.๒ การท่องเที่ยว

ในตำบลตาโตะมีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในพื้นที่ ประกอบด้วย

๑. แหล่งท่องเที่ยวทางการเกษตร คือ โครงการฟาร์มตัวอย่างในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง ตั้งอยู่ที่หมู่ ๒ บ้านโคกหมัก ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรเหมาะสำหรับเป็นศูนย์เรียนรู้และทัศนศึกษาดูงาน มีการสาธิตและจำหน่ายผลผลิตทางการเกษตรปลอดสารพิษ

๒. แหล่งท่องเที่ยวทางศาสนา ได้แก่ วัดโคกสมานประชาราม นมัสการหลวงพ่อรักษ์ และหลวงพ่อเพ็ง วัดโคกหมัก ซึ่งถือเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์เป็นที่ยึดเหนี่ยวของประชาชนในตำบลตาโตะและประชาชนทั่วไป

๖.๓ อุตสาหกรรม

ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญในพื้นที่ คือ ผลผลิตข้าว เกษตรกรในพื้นที่ที่มีความสามารถผลิตข้าวได้พอเพียงต่อการบริโภค คือเน้นผลผลิตข้าวนาปี มีผลผลิตข้าวเปลือกเหลือจากการบริโภค เกษตรกรจำหน่ายให้กับพ่อค้าที่มารับซื้อในหมู่บ้านเพื่อนำไปแปรรูปจำหน่ายในตลาดท้องถิ่น

๖.๔ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

➤ กลุ่มอาชีพ

ในตำบลมีการรวมกลุ่มเพื่อประกอบอาชีพด้วยกัน คือ

๑. กลุ่มเกษตรกรทำนาโคกหมัก สมาชิก ๗ คน (กลุ่มวิสาหกิจชุมชน)
๒. กลุ่มเกษตรกรทำขนมนเงินบ้านอเลาะปีแแน สมาชิก ๗ ราย (กลุ่มวิสาหกิจชุมชน)
๓. กลุ่มสตรีบ้านเป็ยะ สมาชิก ๓๐ คน (กลุ่มวิสาหกิจชุมชน)
๔. กลุ่มส่งเสริมอาชีพจำนวน ๖ กลุ่ม
๕. กลุ่มสายใยรักแห่งครอบครัว จำนวน ๑ กลุ่ม
๖. กลุ่มยุวเกษตรกรจำนวน ๒ กลุ่ม

➤ องค์กรในชุมชน

๑. กลุ่มเกษตรกร
๒. กลุ่มลูกค้า ธกส.
๓. กลุ่มสัจจะออมทรัพย์
๔. กลุ่มยุวเกษตรกร
๕. กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร

➤ กองทุน

๑. กองทุนหมู่บ้าน ๕ กองทุน โดยกองทุนละ ๑ ล้านบาท ทุกหมู่บ้าน
๒. กองทุนสัจจะออมทรัพย์ หมู่ที่ ๒ บ้านโคกหมัก จำนวน ๑ กองทุน

๖.๕ แรงงาน

เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่ในตำบลตาใต้ประกอบอาชีพเกษตรกรรม การใช้แรงงานในการประกอบอาชีพการเกษตรของเกษตรกร มีการใช้แรงงานในครัวเรือนเป็นส่วนใหญ่ เฉลี่ย ๒ - ๓ คนต่อครัวเรือน เนื่องจากเกษตรกรมีการทำกิจกรรมขนาดเล็ก และส่วนใหญ่จะไปใช้แรงงานที่จังหวัดปัตตานี สงขลา ยะลา และประเทศมาเลเซีย

๗. เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

๗.๑ ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้าน

องค์การบริหารส่วนตำบลตาใต้ ได้จัดตั้งจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตาใต้ เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลตาใต้ เมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๑ แบ่งการปกครองออกเป็น จำนวน ๕ หมู่บ้าน ประกอบด้วย

เขต ๑

หมู่ที่ ๑	บ้านเปี้ยะ	นายต่วนอารง	นิจา	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๒	บ้านโคกหมัก	นายสุรัตน์	จันทร์แสง	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๓	บ้านอโกลาปะแน	นายรอนิง	ตาเยะ	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๔	บ้านบาโงกาเสาะ	นายมะดิง	รามอ	ผู้ใหญ่บ้าน/กำนันตำบลตาใต้ะ
หมู่ที่ ๕	บ้านกูแบก๊แย	นายอับดุลอาชี	ปาแซ	ผู้ใหญ่บ้าน

๗.๒ ข้อมูลด้านการเกษตร

หมู่ที่	จำนวนครัวเรือน		ประชากร		
	ทั้งหมด	เกษตรกร	ทั้งหมด	ชาย	หญิง
๑	๒๘๕	๑๗๖	๙๔๗	๔๕๓	๔๙๔
๒	๑๔๓	๑๓๐	๔๑๗	๑๙๘	๒๑๙
๓	๘๒	๕๑	๔๐๘	๒๐๕	๒๐๓
๔	๑๓๐	๑๒๐	๕๘๓	๓๐๖	๒๗๗
๕	๙๖	๗๘	๕๓๐	๒๖๘	๒๖๒
รวม	๗๓๖	๕๕๕	๒,๘๘๕	๑,๔๓๐	๑,๔๕๕

ที่มา : สำนักงานเกษตรอำเภอหนองจิก

ตาราง แสดงครัวเรือน/พื้นที่ชนิดพืชที่ปลูก

หมู่ที่	ครัวเรือน ปลูกพืช	ชนิดพืช/ครัวเรือน/พื้นที่ปลูก (ไร่)								
		ข้าวนาปี	พืชไร่	ยางพารา	พืชผัก	เงาะ	ปาล์มน้ำมัน	ทุเรียน	มะพร้าว	ลือกอง
๑	๒๕๔	๘๓/๔๙๖	๖๒/๑๑๐	๑๐๗/๑,๐๘๕	๙๒/๒๖	๑๖/๕	๑๘/๗๖.๕	๔๐/๑๕	๓๐/๑๐	๔๐/๒๐
๒	๑๑๖	๕๗/๓๑๐	๒๕/๓๒	๑๑๓/๖๔๒	๖๐/๖๘	๑๕/๔	๒๙/๑๕๙	๘/๓	๒๒/๕	๓๙/๑๐
๓	๗๓	๔๘/๒๒๕	๒๐/๒๘	๔๙/๔๕๙	๔๑/๑๐	๖/๓	๒/๕	๑๙/๑๒	๑๐/๙	๑๔/๑๐
๔	๑๒๐	๖๕/๕๓๗	๒๘/๒๖	๑๒๘/๘๙๔	๔๑/๒๐	๔/๒	๗/๓๘	๗/๖	๘/๓	๗/๒
๕	๘๕	๗๖/๕๑๐	๒๖/๔๔	๕๑/๕๖๐	๕๔/๒๐	๗/๘	๒/๑๕	๑๙/๑๐	๑๐/๕	๒๐/๑๕
	๖๔๘	๓๒๙/๒,๐๗๘	๑๖๑/๒๔๐	๔๔๘/๓,๖๔๐	๑๙๒/๑๔๔	๔๘/๒๒	๕๘/๒๙๓.๕	๙๑/๔๖	๑๓๖/๓๒	๑๒๐/๕๗

ที่มา : สำนักงานเกษตรอำเภอหนองจิก

๗.๓ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

(๑) บ้านเปี้ยะ หมู่ที่ ๑ มีพื้นที่ทั้งหมด ๑,๓๕๗.๕๐ ไร่ มีแหล่งน้ำทางการเกษตร ดังนี้

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำการเกษตร		ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบโปรตรระบุ			
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ				
๓.๑) ปริมาณน้ำฝน	✓	-	- มิลลิเมตร			
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ลำดับ ความสำคัญ	ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตร ตลอดทั้งปี		การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของ ครัวเรือนที่เข้าถึงฯ
๓.๒) แหล่งน้ำธรรมชาติ						
๑. แม่น้ำ	๑	✓			✓	๕๐
๒. ห้วย/ลำธาร	-		-		-	-
๓. คลอง	๒	✓		✓		๕๐
๔. หนองน้ำ/บึง	๓		✓		✓	๑๐
๕. น้ำตก	-		-	-	-	-
๖. อื่นๆ(โปรตรระบุ)						
๖.๑)						
๖.๒)						
๖.๓)						
๓.๓) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น						
๑. แก้มลิง	-		-	-	-	-
๒. อ่างเก็บน้ำ	-		-	-	-	-
๓. ฝาย	-		-	-	-	-
๔. สระ	-		-	-	-	-
๕. คลองชลประทาน	๑	✓			-	๕๐
๖. อื่นๆ(โปรตรระบุ)						
๖.๑) หนองน้ำตื้น	-	-			-	-
๖.๒) หนองน้ำดิน	-	-			-	-
๖.๓)						

หมายเหตุ บ้านเปี้ยะ หมู่ที่ ๑ น้ำที่ใช้เพื่อการเกษตร ไม่เพียงพอช่วงเดือนเมษายน-พฤษภาคม เนื่องจาก
ปัญหาภัยแล้ง หรือทางโครงการชลประทานงดการจ่ายน้ำเพื่อรักษาระดับน้ำในเขื่อน

(๒) บ้านโคกหมัก หมู่ที่ ๒ มีพื้นที่ทั้งหมด ๑,๐๘๘ ไร่ มีแหล่งน้ำทางการเกษตร ดังนี้

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำการเกษตร		ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบไปรตระบุ			
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร			ร้อยละของ ครัวเรือนที่เข้าถึงฯ
๓.๑) ปริมาณน้ำฝน	✓	-	- มิลลิเมตร			
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ลำดับ ความสำคัญ	ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตร ตลอดทั้งปี		การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	
๓.๒) แหล่งน้ำธรรมชาติ						
๑. แม่น้ำ	๑	✓			✓	๕๐
๒. ห้วย/ลำธาร	-		-		-	-
๓. คลอง	๒	✓		✓		๕๐
๔. หนองน้ำ/บึง	๓	✓			✓	๑๐
๕. น้ำตก	-		-	-	-	-
๖. อื่นๆ(ไปรตระบุ)						
๖.๑)						
๖.๒)						
๖.๓)						
๓.๓) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น						
๑. แก้มลิง	-		-	-	-	-
๒. อ่างเก็บน้ำ	-		-	-	-	-
๓. ฝาย	-		-	-	-	-
๔. สระ	-		-	-	-	-
๕. คลองชลประทาน	๑	✓			-	๕๐
๖. อื่นๆ(ไปรตระบุ)						
๖.๑) หนองน้ำตื้น	-	-			-	-
๖.๒) หนองน้ำดิน	-	-			-	-
๖.๓)						

หมายเหตุ บ้านโคกหมัก หมู่ที่ ๒ น้ำที่ใช้เพื่อการเกษตร ไม่เพียงพอช่วงเดือนเมษายน-พฤษภาคม เนื่องจาก
ปัญหาภัยแล้ง หรือทางโครงการชลประทานงดการจ่ายน้ำเพื่อรักษาระดับน้ำในเขื่อน

(๓) บ้านอเลาะปีแแน หมู่ที่ ๓ มีพื้นที่ทั้งหมด ๔๘๘ ไร่ มีแหล่งน้ำทางการเกษตร ดังนี้

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำการเกษตร		ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบไปรตระบุ			
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร			ร้อยละของ ครัวเรือนที่เข้าถึงฯ
๓.๑) ปริมาณน้ำฝน	✓	-	- มิลลิเมตร			
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ลำดับ ความสำคัญ	ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตร ตลอดทั้งปี		การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	
๓.๒) แหล่งน้ำธรรมชาติ						
๑. แม่น้ำ	๑	✓			✓	๕๐
๒. ห้วย/ลำธาร	-		-		-	-
๓. คลอง	๒	✓		✓		๕๐
๔. หนองน้ำ/บึง	๓	✓			✓	๑๐
๕. น้ำตก	-		-	-	-	-
๖. อื่นๆ(ไปรตระบุ)						
๖.๑)						
๖.๒)						
๖.๓)						
๓.๓) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น						
๑. แก้มลิง	-		-	-	-	-
๒. อ่างเก็บน้ำ	-		-	-	-	-
๓. ฝาย	-		-	-	-	-
๔. สระ	-		-	-	-	-
๕. คลองชลประทาน	๑	✓			-	๕๐
๖. อื่นๆ(ไปรตระบุ)						
๖.๑) หนองน้ำตื้น	-	-			-	-
๖.๒) หนองน้ำดิน	-	-			-	-
๖.๓)						

หมายเหตุ บ้านอเลาะปีแแน หมู่ที่ ๓ น้ำที่ใช้เพื่อการเกษตร ไม่เพียงพอช่วงเดือนเมษายน-พฤษภาคม
เนื่องจากปัญหาภัยแล้ง หรือทางโครงการชลประทานงดการจ่ายน้ำเพื่อรักษาระดับน้ำในเขื่อน

(๔) บ้านบาโงกาเสาะ หมู่ที่ ๔ มีพื้นที่ทั้งหมด ๑,๐๓๐ ไร่ มีแหล่งน้ำทางการเกษตร ดังนี้

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำการเกษตร		ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบไปรตระบุ			
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร			ร้อยละของ ครัวเรือนที่เข้าถึงฯ
๓.๑) ปริมาณน้ำฝน	✓	-	- มิลลิเมตร			
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ลำดับ ความสำคัญ	ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตร ตลอดทั้งปี		การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	
๓.๒) แหล่งน้ำธรรมชาติ						
๑. แม่น้ำ	๑	✓			✓	๕๐
๒. ห้วย/ลำธาร	-		-		-	-
๓. คลอง	๒	✓		✓		๕๐
๔. หนองน้ำ/บึง	๓	✓			✓	๑๐
๕. น้ำตก	-		-	-	-	-
๖. อื่นๆ(ไปรตระบุ)						
๖.๑)						
๖.๒)						
๖.๓)						
๓.๓) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น						
๑. แก้มลิง	-		-	-	-	-
๒. อ่างเก็บน้ำ	-		-	-	-	-
๓. ฝาย	-		-	-	-	-
๔. สระ	-		-	-	-	-
๕. คลองชลประทาน	๑	✓			-	๕๐
๖. อื่นๆ(ไปรตระบุ)						
๖.๑) หนองน้ำตื้น	-	-			-	-
๖.๒) หนองน้ำดิน	-	-			-	-
๖.๓)						

หมายเหตุ บ้านบาโงกาเสาะ หมู่ที่ ๔ น้ำที่ใช้เพื่อการเกษตร ไม่เพียงพอช่วงเดือนเมษายน-พฤษภาคม
เนื่องจากปัญหาภัยแล้ง หรือทางโครงการชลประทานงดการจ่ายน้ำเพื่อรักษาระดับน้ำในเขื่อน

(๕) บ้านกุแบกีย หมู่ที่ ๕ มีพื้นที่ทั้งหมด ๘๘๔ ไร่ มีแหล่งน้ำทางการเกษตร ดังนี้

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำการเกษตร		ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบโปรตระกูล			
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร			ร้อยละของ ครัวเรือนที่เข้าถึงฯ
๓.๑) ปริมาณน้ำฝน	✓	-	- มิลลิเมตร			
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ลำดับ ความสำคัญ	ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตร ตลอดทั้งปี		การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	
๓.๒) แหล่งน้ำธรรมชาติ						
๑. แม่น้ำ	๑	✓			✓	๕๐
๒. ห้วย/ลำธาร	-		-		-	-
๓. คลอง	๒	✓		✓		๕๐
๔. หนองน้ำ/บึง	๓	✓			✓	๑๐
๕. น้ำตก	-		-	-	-	-
๖. อื่นๆ(โปรตระกูล)						
๖.๑)						
๖.๒)						
๖.๓)						
๓.๓) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น						
๑. แก้มลิง	-		-	-	-	-
๒. อ่างเก็บน้ำ	-		-	-	-	-
๓. ฝาย	-		-	-	-	-
๔. สระ	-		-	-	-	-
๕. คลองชลประทาน	๑	✓			-	๕๐
๖. อื่นๆ(โปรตระกูล)						
๖.๑) บ่อน้ำตื้น	-	-			-	-
๖.๒) หนองน้ำดิน	-	-			-	-
๖.๓)						

หมายเหตุ บ้านกุแบกีย หมู่ที่ ๕ น้ำที่ใช้เพื่อการเกษตร ไม่เพียงพอช่วงเดือนเมษายน-พฤษภาคม เนื่องจาก
ปัญหาภัยแล้ง หรือทางโครงการชลประทานงดการจ่ายน้ำเพื่อรักษาระดับน้ำในเขื่อน

๗.๔ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค)

(๑) บ้านเปี้ยะ หมู่ที่ ๑

มีแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค) ดังนี้

แหล่งน้ำ	ไม่มี	มี		ทั่วถึงหรือไม่		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง
๔.๑ บ่อบาดาลสาธารณะ	✓					
๔.๒ บ่อน้ำตื้นสาธารณะ	✓					
๔.๓ ประปาหมู่บ้าน (ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)		✓		✓		๙๐
๔.๔ ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค)	✓					
๔.๕ แหล่งน้ำธรรมชาติ			✓		✓	๒๐
๔.๖ อื่นๆ (โปรดระบุ)		✓			✓	๑๐
๔.๖.๑) ..บ่อน้ำตื้นส่วนบุคคล.....						
๔.๖.๒)						
๔.๖.๓)						

(๒) บ้านโคกหมัก หมู่ที่ ๒

มีแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค) ดังนี้

แหล่งน้ำ	ไม่มี	มี		ทั่วถึงหรือไม่		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง
๔.๑ บ่อบาดาลสาธารณะ	✓					
๔.๒ บ่อน้ำตื้นสาธารณะ	✓					
๔.๓ ประปาหมู่บ้าน (ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)	✓					
๔.๔ ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค)	✓					
๔.๕ แหล่งน้ำธรรมชาติ	✓					
๔.๖ อื่นๆ (โปรดระบุ)		✓		✓		๑๐๐
๔.๖.๑) ..ระบบประปาหมู่บ้าน(ของชุมชน..		✓			✓	๑๐
๔.๖.๒) ..บ่อน้ำบาดาลส่วนบุคคล..						
๔.๖.๓)						

(๓) บ้านอเลาะปีแแน หมู่ที่ ๓
มีแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค) ดังนี้

แหล่งน้ำ	ไม่มี	มี		ทั่วถึงหรือไม่		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือน ที่เข้าถึง
๔.๑ บ่อบาดาลสาธารณะ	✓					
๔.๒ บ่อน้ำตื้นสาธารณะ	✓					
๔.๓ ประปาหมู่บ้าน (ขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น)		✓				๖๐
๔.๔ ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค)	✓					
๔.๕ แหล่งน้ำธรรมชาติ			✓		✓	๔๐
๔.๖ อื่นๆ (โปรดระบุ)						
๔.๖.๑) ..บ่อน้ำตื้นส่วนบุคคล.....		✓		✓		๘๐
๔.๖.๒)						
๔.๖.๓)						

(๔) บาโงกาเสาะ หมู่ที่ ๔ มีมีแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค) ดังนี้

แหล่งน้ำ	ไม่มี	มี		ทั่วถึงหรือไม่		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือน ที่เข้าถึง
๔.๑ บ่อบาดาลสาธารณะ			✓		✓	๕๐
๔.๒ บ่อน้ำตื้นสาธารณะ			✓		✓	๑๐
๔.๓ ประปาหมู่บ้าน (ขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น)	✓					
๔.๔ ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค)	✓					
๔.๕ แหล่งน้ำธรรมชาติ	✓					
๔.๖ อื่นๆ (โปรดระบุ)						
๔.๖.๑)บ่อน้ำบาดาลส่วนบุคคล		✓				๒๐
๔.๖.๒)						
๔.๖.๓)						

(๕) บ้านกุแบก๊แย หมู่ที่ ๕ มีแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค) ดังนี้

แหล่งน้ำ	ไม่มี	มี		ทั่วถึงหรือไม่		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง
๔.๑ บ่อนบาดาลสาธารณะ	✓					
๔.๒ บ่อน้ำตื้นสาธารณะ	✓					
๔.๓ ประปาหมู่บ้าน (ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)			✓			๕๐
๔.๔ ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค)	✓					
๔.๕ แหล่งน้ำธรรมชาติ			✓		✓	๓๐
๔.๖ อื่นๆ (โปรดระบุ)						
๔.๖.๑)บ่อน้ำบาดาลส่วนบุคคล		✓				๓๐
๔.๖.๒)						
๔.๖.๓)						

๘. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๘.๑ การนับถือศาสนา

ประชาชนส่วนใหญ่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลดาโต๊ะ ประมาณร้อยละ ๘๕.๕๕ นับถือศาสนาอิสลามและร้อยละ ๑๔.๔๕ นับถือศาสนาพุทธ ประชาชนส่วนใหญ่ นับถือศาสนาอิสลาม โดยมีมัสยิดและวัดในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลดาโต๊ะ ดังนี้

- มัสยิด จำนวน ๖ แห่ง ได้แก่

๑. มัสยิดบ้านเปี้ยะ	ตั้งอยู่ในพื้นที่หมู่ที่ ๑
๒. มัสยิดนุรุลฮูดดา	ตั้งอยู่ในพื้นที่หมู่ที่ ๑
๓. มัสยิดศูนย์จริยธรรม	ตั้งอยู่ในพื้นที่หมู่ที่ ๑
๔. มัสยิดออเลาะปิ้ง	ตั้งอยู่ในพื้นที่หมู่ที่ ๓
๕. มัสยิดบาโงกือราเสาะ	ตั้งอยู่ในพื้นที่หมู่ที่ ๔
๖. มัสยิดกุแบก๊แย	ตั้งอยู่ในพื้นที่หมู่ที่ ๕

- วัด จำนวน ๑ แห่ง คือ วัดโคกสมานประชาราม ตั้งอยู่ในพื้นที่หมู่ที่ ๒

๘.๒ ประเพณีและงานประจำปี

ตำบลดาโต๊ะมีงานประเพณีสำคัญ ประกอบด้วย งานบุญวันสงกรานต์ จัดขึ้นทุกวันที่ ๑๕ เมษายนของทุกปี ณ วัดโคกสมานประชาราม งานทำบุญเดือนสิบ ณ วัดโคกสมานประชาราม งานเมาลิตสัมพันธ์ ณ มัสยิดในพื้นที่ตำบลดาโต๊ะทุกมัสยิด และการจัดงานประเพณีในวันสำคัญต่าง ๆ ได้แก่ วันลอยกระทง วันเข้าพรรษา วันออกพรรษา

๘.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สำคัญในตำบลตาโตะ มีดังนี้

๑. นายจวน จันทร์แสง หมอสำหรับทำพิธีกรรมทางศาสนา (หมู่ที่ ๒)
 ๒. นายเกษม เขียวจันทร์ หมอเดิน (หมู่ที่ ๒)
 ๓. นายถ่วนสะมาแอ นิปุเต๊ะ ผู้นำพิธีกรรมทางศาสนา (หมู่ที่ ๑)
 ๔. นายแอะ ชันธสามล ศิลปะมโนราห์ (หมู่ที่ ๒)
 ๕. นางละม้าย หมวดไหม หลักสูตรเภสัชกรรมไทย โรงเรียนแพทย์แผนไทย (หมู่ที่ ๒)
- ภาษาถิ่น คือ มาลาญและภาษาใต้ ซึ่งมีการใช้ภาษาถิ่น แบบมาลาญในพื้นที่ หมู่ที่ ๑ หมู่ที่ ๓ และหมู่ที่ ๔ และหมู่ที่ ๕ และใช้ภาษาถิ่น แบบภาษาใต้ ในหมู่ที่ ๒

๘.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

- ขนมทองม้วน กลุ่มสตรีบ้านเป็ยะ
- ผักปลอดสารพิษ ฟาร์มตัวอย่างบ้านโคกหมัก
- ผลิตภัณฑ์แปรรูปจากฟักข้าว นักเรียนโรงเรียนบ้านโคกหมัก

๙. ทรัพยากรธรรมชาติ

๙.๑ น้ำ

น้ำที่ประชาชนในตำบลตาโตะใช้สำหรับการอุปโภค-บริโภคและทำการเกษตร มีดังนี้

๑. คลองใหม่ เป็นคลองธรรมชาติ รับน้ำจากท้ายเขื่อนปัตตานี ผ่านพื้นที่รอยต่อกับตำบลคลองใหม่ อำเภอยะรัง ที่หมู่ที่ ๑ และหมู่ที่ ๓
๒. ลำธารกูแบก๊แย ไหลผ่านหมู่ที่ ๕ และหมู่ที่ ๒
๓. มีคลองส่งน้ำชลประทานผ่านและสามารถรับน้ำได้ทุกหมู่บ้าน จำนวน ๒ สาย

๙.๒ ป่าไม้

โดยภาพรวม พื้นที่ในตำบลตาโตะมีการใช้พื้นที่เพื่อการเกษตรและอยู่อาศัยเกือบทั้งหมดของพื้นที่คงมีที่ป่าละเมาะ ในที่สาธารณะของแต่ละหมู่บ้านเพียงเล็กน้อยเกือบทุกหมู่บ้าน และมีที่ป่าสาธารณะเป็นผืนใหญ่อยู่ที่หมู่ที่ ๒ ตำบลตาโตะ ๙๑ ไร่ ๑ งาน ๘ ตารางวา ปัจจุบันพื้นที่บางส่วนถูกนำมาใช้เป็นสถานที่ดำเนินงานโครงการฟาร์มตัวอย่างฯ อันเนื่องมาจากพระราชดำริในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง (ฟาร์มบ้านโคกหมัก)

๙.๓ ภูเขา

ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลตาโตะ ไม่มีภูเขา เนื่องจาก สภาพภูมิประเทศพื้นที่ทั้งหมดเป็นที่ราบ และราบลุ่ม มีแม่น้ำไหลผ่านจึงเหมาะกับการทำการเกษตร จึงมีการใช้พื้นที่ราบเป็นที่อยู่อาศัย ปลูกไม้ผล ไม้ยืนต้น ยางพารา

๙.๔ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติในตำบลตาโตะ ค่อนข้างจะสมบูรณ์ ทั้ง ดิน น้ำ ป่าไม้ จะเห็นได้จากเกษตรกรในพื้นที่สามารถทำการเกษตรได้ตลอดทั้งปี

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา

๑. แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

วิสัยทัศน์

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ความมั่นคง	ความมั่งคั่ง	ความยั่งยืน
<p>การมีความมั่นคงปลอดภัย จากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ ในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชนครัวเรือน และปัจเจกบุคคลและมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง</p> <p>ประเทศ มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน ระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล</p> <p>สังคม มีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความเข้มแข็ง ครอบครัว มีความอบอุ่น</p> <p>ประชาชน มีความมั่นคงในชีวิตมีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน</p> <p>ฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ</p>	<p>ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ยกกระดับเป็นประเทศในกลุ่มประเทศรายได้สูง ความเสื่อมถอยของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น</p> <p>เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ สร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ มีบทบาทสำคัญในระดับภูมิภาคและระดับโลก เกิดสายสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างมีพลัง</p> <p>ความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคมและทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p>	<p>การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศน์</p> <p>การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p> <p>และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลก ซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกัน ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคมมีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม</p> <p>มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน เพื่อการพัฒนาในทุกระดับอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน</p> <p>ประชาชนทุกภาคส่วนในสังคม ยึดถือ และปฏิบัติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง</p>

ยุทธศาสตร์ชาติ

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาวและกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้นจึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคม ในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดีสังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปี ต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

- (๑) ยุทธศาสตร์ ด้านความมั่นคง
- (๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
- (๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
- (๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
- (๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ
- (๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

สภาพแวดล้อม ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา กระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกเป็นไปอย่างรวดเร็วและหลายมิติ ทำให้ภูมิทัศน์ของโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงทำให้เกิดโอกาสและในขณะเดียวกันก็เป็นความเสี่ยงและภัยคุกคามที่ต้องบริหารจัดการด้วยความยากลำบาก ประเทศไทยจากเดิมที่มีโครงสร้างเศรษฐกิจในระบบ “เกษตรแบบพึ่งตนเอง” ต้องปรับตัวและเปลี่ยนไปเป็นระบบเศรษฐกิจที่ “พึ่งพาอุตสาหกรรมและการส่งออก” การพัฒนาในภาคเกษตรล่าช้ากว่าฐานการผลิตอื่นที่อาศัยเทคโนโลยีสมัยใหม่มากขึ้น จึงมีความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ระหว่างภาคเกษตรกับภาคอุตสาหกรรมและระหว่างสังคมเมืองและชนบทขยายวงกว้างขึ้น โดยที่การก่อการร้ายยังเป็นภัยคุกคามของโลก และอาชญากรรมข้ามชาติเป็นปัญหาที่มีแนวโน้มขยายตัวมากขึ้น

นอกจากนี้ในช่วงต้นศตวรรษที่ ๒๑ กระแสโลกาภิวัตน์ได้ทำให้ภูมิทัศน์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมเปลี่ยนแปลงจากเศรษฐกิจสังคมอุตสาหกรรมมุ่งสู่เศรษฐกิจสังคมดิจิทัล ประกอบกับในอนาคต ๒๐ ปี ข้างหน้า เงื่อนไขภายนอกที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยอนาคต ขณะเดียวกันการรวมกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคนำไปสู่ความเชื่อมโยงทุกระบบ ในขณะที่ศูนย์รวมอำนาจทางเศรษฐกิจโลกเคลื่อนย้ายมาสู่เอเชีย วิกฤติการณ์ในกลุ่มประเทศยูโรโซนที่ทำให้ระดับหนี้สาธารณะในประเทศต่าง ๆ เพิ่มสูงขึ้น โดยที่การก่อการร้ายจะยังเป็นภัยคุกคามของโลก และอาชญากรรมข้ามชาติเป็นปัญหาที่มีแนวโน้มขยายตัวมากขึ้นตามกระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้มข้นขึ้น การเคลื่อนย้ายอย่างเสรีของผู้คน สินค้าและบริการ เงินทุน และองค์ความรู้และเทคโนโลยีอย่างเสรีภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์จะเอื้อให้สามารถประกอบอาชญากรรมในรูปแบบและช่องทางใหม่ ๆ ที่แยบยลมากขึ้น

เงื่อนไขภายนอกที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต ได้แก่ กระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้มข้นขึ้น ขณะเดียวกันการรวมกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคนำไปสู่ความเชื่อมโยงทุกระบบ ในขณะที่ศูนย์รวมอำนาจทางเศรษฐกิจโลกเคลื่อนย้ายมาสู่เอเชียภายใต้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจโลกซึ่งในช่วงระยะ ๑๐ ปี ข้างหน้าจะยังคงรับผลกระทบและวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจในกลุ่มประเทศยูโรโซนทำให้หนี้สาธารณะในประเทศต่าง ๆ เพิ่มสูงขึ้น

ในด้านความมั่นคงของโลกที่กำลังก้าวเข้าสู่ช่วงเปลี่ยนผ่านที่สำคัญ การเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วจะเป็นเงื่อนไขสำคัญสำหรับอนาคตของโลกและประเทศไทยเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เป็นอัจฉริยะ เทคโนโลยีก็จะมีส่วนสำคัญในการแก้ปัญหาการลดลงของทรัพยากรต่าง ๆ รวมทั้งน้ำมันซึ่งในช่วงที่ผ่านมาต้องเผชิญกับภาวะที่ปริมาณลดลง ให้มุ่งสู่การผลิตพลังงานทดแทนในรูปแบบต่าง ๆ รวมทั้งพืชพลังงานที่อาจจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหารของโลก

นอกจากนี้ ประสบการณ์ในช่วงวิกฤติเศรษฐกิจและการเงินในปี ๒๕๔๐ - ๒๕๔๑ ได้ส่งผลให้ภาครัฐและภาคเอกชนปรับตัวในการบริหารความเสี่ยงและสร้างภูมิคุ้มกันให้ดีขึ้นตามแนวทางการบริหารจัดการที่ดี อันได้แก่ การดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส รับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบดีขึ้น แต่ประเทศไทยก็ยังมีจุดอ่อนในเชิงโครงสร้างหลายด้าน ทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง จุดอ่อนสำคัญของประเทศไทยได้แก่ โครงสร้างประชากรสูงอายุมากขึ้นตามลำดับ แต่คุณภาพคนโดยเฉลี่ยยังต่ำและการออมไม่เพียงพอ ประเทศขาดแคลนแรงงาน ผลผลิตการผลิตรวมต่ำต่ออายุการเพิ่มปริมาณเป็นแรงขับเคลื่อนหลัก สัดส่วนภาคการค้าระหว่างประเทศต่อขนาดของเศรษฐกิจสูงกว่าเศรษฐกิจภายในประเทศมาก การพัฒนานวัตกรรมมีน้อย สำหรับการดำเนินงานและการบริหารจัดการภาครัฐก็ยังมีขาดการบูรณาการจึงสิ้นเปลืองงบประมาณ ปัญหาคอร์รัปชันมีเป็นวงกว้าง การบังคับใช้กฎหมายยังขาดประสิทธิผลและกฎระเบียบต่าง ๆ ล้าสมัยไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลง

อนาคตประเทศไทย ปี ๒๕๗๙ : ร่วมมือกันขับเคลื่อนประเทศให้ก้าวไปสู่

เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนาอย่างมั่นคงและยั่งยืน โดยสถาบันหลักของชาติดำรงอยู่อย่างมั่นคงเป็นจุดยึดเหนี่ยวของสังคมมีความสามัคคีของคนในชาติ มีความสงบและอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในทุกพื้นที่ และมีระดับรายได้ในกลุ่มประเทศรายได้สูง มีความเป็นธรรมในสังคมและความเหลื่อมล้ำลดลงในทุกมิติ ประเทศไทยมีบทบาทสำคัญในภูมิภาคและโลก

ระบบเศรษฐกิจมีความเป็นชาติการค้าบนฐานการขยายตัวของการค้าส่งค้าปลีกและเศรษฐกิจดิจิทัลที่เข้มข้นขึ้น มีการเติบโตอย่างมีคุณภาพ กระจายฐานการผลิตและบริการไปในพื้นที่ต่าง ๆ อย่างทั่วถึง มีเสถียรภาพ แข่งขันบนฐานการพัฒนานวัตกรรม และมีฐานการผลิตบริการ และลงทุนที่เชื่อมโยงในอาเซียน เพื่อให้ประเทศไทยเข้าสู่การมีรายได้สูงภายในปี ๒๕๗๙ และเข้าสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว โดย

- ภาคเกษตร เป็นฐานการผลิต bio-bases ที่สำคัญ เป็นฐานการผลิตอาหารที่มั่นคงและปลอดภัย และเป็นฐานการผลิตที่มีผลผลิตการผลิตสูงมีระบบบริหารจัดการที่ดีด้านประมง
- ภาคอุตสาหกรรม ฐานอุตสาหกรรมเดิมมีศักยภาพสูงขึ้น มีอุตสาหกรรมอนาคตที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต การค้า และการลงทุนในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์การผลิตรถยนต์และชิ้นส่วนและศูนย์ทดสอบและวิจัยพัฒนารถยนต์และชิ้นส่วนของเอเชีย ศูนย์กลางการผลิตพลังงาน/วัสดุชีวภาพของภูมิภาคอาเซียน ศูนย์กลางการผลิตอุตสาหกรรมดิจิทัล เป็นต้น
- ภาคบริการ ธุรกิจบริการเดิมได้รับการพัฒนายกระดับคุณภาพและศักยภาพให้สูงขึ้น เช่น การขนส่ง ทั้งทางบก ทางอากาศ และทางทะเล และส่งเสริมธุรกิจบริการอนาคตให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการลงทุนและการให้บริการของภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพของภูมิภาคอาเซียน เมืองหลวงแห่งการท่องเที่ยวและบริการของอาเซียน ศูนย์บริการทางการเงิน การศึกษานานาชาติ และบริการด้านโลจิสติกส์ เป็นต้น

▪ วิสาหกิจและการดำเนินธุรกิจ วิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อมเข้มแข็ง เป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญของประเทศ

คนไทยในอนาคต มีศักยภาพในการร่วมกันพัฒนาประเทศ สามารถปรับตัวรองรับบริบทการพัฒนาในอนาคต มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีทักษะในการวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง มีจิตสำนึกวัฒนธรรมที่ดีงาม รู้คุณค่าความเป็นไทย และมีความรับผิดชอบ เป็นรากฐานที่มั่นคงของชุมชนสังคม รักชาติ และสถาบันพระมหากษัตริย์

สังคมไทยเป็นสังคมที่เป็นธรรม มีความเหลื่อมล้ำน้อย อัตราความยากจนต่ำ มีการกระจายโอกาสการเข้าถึงทรัพยากรการสร้างฐานอาชีพบริการทางสังคมที่มีคุณภาพ และกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง ไม่คอร์รัปชัน โดยที่ประชาชนทุกช่วงวัยมีคุณภาพชีวิตที่ดี ครอบครัวอยู่ดีมีสุข

เศรษฐกิจและสังคมพัฒนาอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจสีเขียว ระดับการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ต่ำมีพื้นที่สีเขียวใหญ่ขึ้น ประชาชนมีพฤติกรรมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ระบบการบริหารภาครัฐมีประสิทธิภาพ ทันสมัย รับผิดชอบ โปร่งใส ตรวจสอบได้และประชาชนมีส่วนร่วม กระจายอำนาจและมีการกำหนดภารกิจที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น

๒. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

ทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

กรอบแนวคิดและหลักการ

ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ประเทศไทยจะยังคงประสบภาวะแวดล้อมและบริบทของการแปลงต่าง ๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ อาทิ กระแสการเปิดเศรษฐกิจเสรี ความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่ ๆ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรง ประกอบกับสถานการณ์ด้านต่าง ๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในปัจจุบันที่ยังคงประสบปัญหาในหลายด้าน เช่น ปัญหาผลิตภาพการผลิตความสามารถในการแข่งขัน คุณภาพการศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางสังคม เป็นต้น ทำให้การพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงจำเป็นต้องยึดกรอบแนวคิดและหลักการในการวางแผนที่สำคัญ ดังนี้

- (๑) การน้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- (๒) คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม
- (๓) การสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศ และ
- (๔) การพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมาย

กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และกรอบ

หลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักที่สมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ เป็นแปลงผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย

การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

- (๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐
- (๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัวและรายได้ประชาชาติต่อหัว
- (๓) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี
- (๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐

การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมี

คุณภาพ

- (๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
- (๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ
- (๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

- (๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น
- (๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

- (๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรสิ่งแวดล้อม
- (๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ

สิ่งแวดล้อม

- (๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

- (๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม
- (๒) ขจัดการทุจริตคอร์รัปชัน
- (๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

แนวทางการพัฒนา

๑. การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

- (๑) การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนา
- (๒) การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน
- (๓) การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพาณิชย์ดิจิทัล
- (๔) การลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน
- (๕) การปรับโครงสร้างการผลิต

๒. การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

- (๑) การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ
- (๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง
 - (๒.๑) ปฏิรูประบบบริหารจัดการทางการศึกษา
 - (๒.๒) ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษา
- (๓) การพัฒนาด้านสุขภาพ
- (๔) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัย

๓. การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

- (๑) การยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ
- (๒) การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน และเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับ

ปัจเจกชน

- (๓) การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากร
- (๔) การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค

๔. การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

- (๑) การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมือง
- (๒) การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน
- (๓) การส่งเสริมการลงทุน การค้าชายแดนและการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ

๕. การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (๑) การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียว
- (๒) การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๓) การส่งเสริมการผลิต การลงทุน และการสร้างงานสีเขียว
- (๔) การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม
- (๕) การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ
- (๖) การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ

๖. การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

- (๑) การสร้างความโปร่งใส
- (๒) การพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
- (๓) การสร้างรูปแบบการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เหมาะสม
- (๔) การสร้างระบบตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ

๓. แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๑) แผนพัฒนาภาค

แนวคิดและทิศทางการพัฒนาภาคใต้

ภาคใต้มีแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียงระดับโลก และแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสามารถสร้างรายได้ให้กับภาคทั้งพื้นที่ตอนในและชายฝั่งทะเลทั้งสองด้าน รวมทั้งมีระบบนิเวศชายฝั่งที่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์น้ำตามธรรมชาติและเหมาะกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง ในขณะที่การผลิตภาคเกษตร ได้แก่ ยางพาราและปาล์มน้ำมันซึ่งเป็นแหล่งผลิตและแปรรูปที่สำคัญของประเทศยังเป็นแบบดั้งเดิม นอกจากนี้ภาคใต้มีความได้เปรียบด้านสภาพที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่อยู่ใกล้เส้นทางการค้าโลก สามารถเชื่อมโยงการพัฒนาเข้ากับพื้นที่ภาคอื่น ๆ ของประเทศ รวมทั้งภูมิภาคเอเชียใต้และเอเชียตะวันออก

ดังนั้นการพัฒนาภาคใต้ควรพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นมาตรฐานสากลเพื่อรักษาความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยวระดับโลก พร้อมกับพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพให้เป็นที่รู้จักในระดับนานาชาติ ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและแปรรูปภาคเกษตรควบคู่กับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งพัฒนาการเชื่อมโยงการค้า การลงทุน กับภูมิภาคต่าง ๆ ของโลก

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ “ภาคใต้เป็นเมืองท่องเที่ยวพักผ่อนตากอากาศระดับโลก เป็นศูนย์กลางผลิตภัณฑืยางพาราและปาล์มน้ำมันของประเทศ และเมืองเศรษฐกิจเชื่อมโยงการค้าการลงทุน กับภูมิภาคอื่น ของโลก”

วัตถุประสงค์

- ๑) เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวของภาคใต้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพชั้นนำของโลก แผนพัฒนาภาคใต้
- ๒) เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการแปรรูปยางพาราและปาล์มน้ำมันแห่งใหม่ของภาคและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๓) เพื่อพัฒนาสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรตลอดห่วงโซ่คุณค่าและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๔) เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการท่องเที่ยว การพัฒนาเขตอุตสาหกรรมและการเชื่อมโยงโลก
- ๕) เพื่อพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ที่ก่อให้เกิดการกระจายกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสร้างโอกาสในการสร้างรายได้ให้แก่ชุมชน

เป้าหมาย

- ๑) อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคใต้ขยายตัวเพิ่มขึ้น
- ๒) สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ภาคใต้ลดลง

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการท่องเที่ยวของภาคใต้ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพชั้นนำของโลก

แนวทางการพัฒนา

- ๑) ยกกระดับมาตรฐานบริการ และส่งเสริมธุรกิจต่อเนื่องในแหล่งท่องเที่ยว ที่มีชื่อเสียงของภาค เช่น ภูเก็ต สมุย พะงัน และหลีเป๊ะ เป็นต้น เพื่อเป็นจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยว โดยคำนึงถึงความสามารถในการรองรับของพื้นที่ (Carrying Capacity) อย่างยั่งยืน ด้วยการพัฒนาระบบบริการพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก (ระบบขนส่งและระบบสื่อสาร) ที่ทันสมัย เพียงพอโดยคำนึงถึงมาตรฐานความสะอาดและปลอดภัยของสถานที่ท่องเที่ยว ยกกระดับมาตรฐานบริการท่องเที่ยว ระบบการป้องกันและรักษาความปลอดภัยนักท่องเที่ยว ควบคู่กับการส่งเสริมธุรกิจบริการต่อเนื่องกับการท่องเที่ยว อาทิ ศูนย์ประชุมและนิทรรศการ ธุรกิจ

โรงแรม ร้านอาหาร การผลิตและจำหน่ายสินค้าที่ระลึก และธุรกิจบริการด้านการแพทย์โดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้เพิ่มศักยภาพและประสิทธิภาพกับระบบบริการสุขภาพและระบบสาธารณสุขทางไกล เช่น ศูนย์บริการการแพทย์ฉุกเฉิน การแพทย์เฉพาะเจาะจง เป็นต้น รวมทั้งพัฒนาบุคลากรด้านทักษะภาษา ลาบริการท่องเที่ยว พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเผยแพร่ข้อมูลและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและส่งเสริมการตลาดสำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติระดับบน (High End)

๒) พัฒนาและสนับสนุนรูปแบบการท่องเที่ยวเรือสำราญ และการท่องเที่ยวเชิงอาหารเพื่อการท่องเที่ยวของภาคไปสู่แหล่งท่องเที่ยวชั้นนำระดับโลก โดยการปรับปรุงท่าเรือ ปรับปรุงพิธี ตรวจสอบเข้าเมืองของผู้โดยสารเรือสำราญ การบริหารจัดการท่าเรือให้มีมาตรฐานและมีความปลอดภัย เพื่อเตรียมความพร้อมรองรับเหตุฉุกเฉิน และการพัฒนาบุคลากรรองรับธุรกิจเรือสำราญ สนับสนุนอุตสาหกรรม บริการต่อเนื่องและธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยวเรือสำราญและการท่องเที่ยวเชิงอาหาร พัฒนาเส้นทางท่องเที่ยว ให้เชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวอื่นที่มีศักยภาพ อาทิ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมท้องถิ่น เป็นต้น สร้างความพร้อมของชุมชน เพื่อรองรับการท่องเที่ยวในพื้นที่ตามแนวชายฝั่งที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว รวมทั้งจัดทำฐานข้อมูลท่องเที่ยว การประชาสัมพันธ์ และการตลาดการท่องเที่ยววัฒนธรรมและอาหาร อาทิ FOOD Route และการประชุมสัมมนา ด้านอาหาร เป็นต้น

๓) พัฒนาเมืองท่องเที่ยวหลัก (ภูเก็ต) ให้เป็นเมืองอัจฉริยะ (Smart City) และมีระบบขนส่งมวลชน (Monorail) เพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการนักท่องเที่ยว โดยเร่งรัดพัฒนาระบบขนส่งมวลชน (Monorail) ในจังหวัดภูเก็ต พัฒนาระบบเทคโนโลยีต่าง ๆ ให้ทันสมัย การรักษาสุขภาพแวดล้อมและการใช้พลังงานทดแทน การพัฒนาระบบข้อมูลการแจ้งเตือนแบบ real time อาทิ การจราจร ปริมาณน้ำ การเตือนภัย ภัยพิบัติ การใช้ระบบการจราจรอัจฉริยะ การพัฒนาโครงข่ายการคมนาคมให้เชื่อมโยงทุกรูปแบบ และการบูรณาการเชื่อมโยง CCTV การพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพระบบการกำจัดขยะและน้ำเสีย รวมทั้งการสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการมีส่วนร่วมและทำประโยชน์เพื่อส่วนรวมในด้านสิ่งแวดล้อม

๔) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบนบกบริเวณตอนในของภาคเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียง อาทิ เขื่อนรัชชประภา จังหวัดสุราษฎร์ธานี และอุทยานแห่งชาติเขาหลวง จังหวัดนครศรีธรรมราช และแหล่งท่องเที่ยวชายหาดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่และมีการเชื่อมโยงโครงข่ายท่องเที่ยวบริเวณชายฝั่งทะเลอ่าวไทยกับชายฝั่งทะเลอันดามัน รวมทั้งเชื่อมโยงสู่เขตการพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) โดยการฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาและปรับปรุงระบบสาธารณสุขปโภคให้มีมาตรฐานและเพียงพอ พัฒนาและปรับปรุงเส้นทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวให้มีมาตรฐาน เพื่ออำนวยความสะดวกและความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว รวมทั้งจุดแวะพักรถที่สามารถเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดูแล และป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว สร้าง route เชื่อมโยงการท่องเที่ยว จัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว และการประชาสัมพันธ์ แหล่งท่องเที่ยวของภาค

๕) พัฒนากิจกรรมและบริการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ให้มีความหลากหลายเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับการท่องเที่ยวที่สำคัญของภาค อาทิ ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและสปา พร้อมทั้งส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาต่อยอดผลิตภัณฑ์และบริการท่องเที่ยว อาทิ ผลิตภัณฑ์สมุนไพร (อาทิ ขมิ้นชัน เถาวัลย์เปรียง หัวร้อยรู) และสุขภาพ (ระนอง กระบี่ สตูล สุราษฎร์ธานี และพัทลุง) ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม (วัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร จังหวัดนครศรีธรรมราช) เมืองเก่า (จังหวัด สงขลา พังงา สตูล นครศรีธรรมราช และระนอง) และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (อนุรักษ์ รักษา และพัฒนา Satun Geo Park ให้ เป็นอุทยานธรณีโลก Global Geo Park ต่อไป) การท่องเที่ยวผจญภัย (พัทลุง นครศรีธรรมราช และสุราษฎร์ธานี) การท่องเที่ยวเชิงเกษตร การท่องเที่ยวเชิงธุรกิจและบริการ และการท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยการพัฒนา ปรับปรุง บูรณะ แหล่งท่องเที่ยว ให้มีเรื่องราวที่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละพื้นที่ และระบบสาธารณสุขปโภคที่มีมาตรฐานเหมาะสมตามชินของแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกให้รองรับการท่องเที่ยวรูปแบบต่าง ๆ และระบบขนส่งสาธารณะที่มีความปลอดภัยเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว พัฒนาผู้ประกอบการในท้องถิ่นและสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการเป็น

เครือข่ายอาสาสมัครท่องเที่ยว และสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว ประชาสัมพันธ์และการเข้าถึงข้อมูลด้านการท่องเที่ยวผ่านระบบ การสื่อสารสาธารณะทั้งในและนอกประเทศ รวมทั้งจัดกิจกรรมส่งเสริมการตลาดด้านการท่องเที่ยว

๖) ส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนให้มีความเข้มแข็งและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่โดยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่มีศักยภาพให้มีมาตรฐาน สนับสนุนด้านวิชาการ สร้างนวัตกรรมและสนับสนุนการพัฒนาและส่งเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อให้องค์กรเครือข่ายชุมชนมีความเข้มแข็งและสามารถพึ่งพาตนเอง รวมทั้งเป็นผู้ประกอบการที่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของชุมชน ใช้อัตลักษณ์ความโดดเด่น บนฐานของทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของชุมชนเป็นจุดขาย ยกกระตือรือร้นให้บริการด้านการท่องเที่ยวที่มีมาตรฐานของชุมชน สร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวชุมชนให้เชื่อมโยงกับผู้ประกอบการท่องเที่ยวรายใหญ่ ตลอดจน สนับสนุนการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพสินค้า OTOP และสินค้าที่ระลึกเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวชุมชน และเพื่อเป็นแหล่งสร้างงานและกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นและชุมชน มีการทดสอบ ออกแบบผลิตภัณฑ์ และ บรรลุภัณฑ์ รวมทั้งการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวชุมชนผ่านช่องทางที่หลากหลาย โดยเฉพาะสื่อออนไลน์ (เว็บไซต์และแอปพลิเคชันต่าง ๆ)

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราและปาล์มน้ำมันแห่งใหม่ของประเทศ

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาเขตอุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราขนาดใหญ่ – สะเดา ที่ครบวงจรและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยเชื่อมโยงกับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและนิคมอุตสาหกรรมยาง (Rubber City) โดยการส่งเสริมการลงทุนอุตสาหกรรมยางพารา การขยายผลงานวิจัยด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมสู่การผลิตภัณฑ์ยางพาราปลายน้ำที่มีมูลค่าสูง เช่น การใช้ยางพาราเป็นวัตถุดิบสำหรับผลิตภัณฑ์ ที่ใช้ในงานวิศวกรรมหรือใช้ในอุตสาหกรรม (แผ่นยางปูพื้น แผ่นปูคอกสัตว์ ยางรองหมอนรองรถไฟ ยางรองคอสพานและผสมยางมะตอยสำหรับลาดถนนใหม่) และวัสดุเครื่องมือทางการแพทย์ (วัสดุจัดฟัน อุปกรณ์เพื่อการเรียนการสอนทางการแพทย์ และสายน้ำเกลือ) ตลอดจนส่งเสริมการผลิตเฟอร์นิเจอร์จากไม้ยางที่มีการออกแบบที่ทันสมัย เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับอุตสาหกรรมของภาคและเป็นฐานเศรษฐกิจที่สร้างรายได้ที่ยั่งยืนพัฒนาระบบตลาดยางพารา (ตลาดท้องถิ่น ตลาดกลางยางพารา และตลาดซื้อขายล่วงหน้า) ให้มีความเข้มแข็งและมีระบบบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อสามารถใช้เป็นตลาดอ้างอิงที่น่าเชื่อถือของผู้ซื้อ-ขายยางของประเทศและตลาดโลก

๒) พัฒนาเขตอุตสาหกรรมโอเลโอเคมีคอลแบบครบวงจรในจังหวัดกระบี่ สุราษฎร์ธานีและชุมพร เพื่อให้เป็นอุตสาหกรรมใหม่ของภาค และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับน้ำมันปาล์ม รวมทั้งส่งเสริมการผลิตและการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากอุตสาหกรรมโอเลโอเคมีคอลในตลาดต่างประเทศ และพัฒนาความร่วมมือในการกำหนดมาตรฐานกลาง คุณภาพผลผลิตปาล์มน้ำมันของอาเซียน และกลไกความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อนบ้าน (มาเลเซีย อินโดนีเซีย ไทย) ในฐานะผู้ผลิตน้ำมันปาล์มรายใหญ่ของโลกในการกำหนด มาตรฐานราคาน้ำมันปาล์ม เพื่อเพิ่มอำนาจการต่อรองในตลาดโลกและสร้างเสถียรภาพด้านราคา รวมทั้งสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพด้านปาล์มน้ำมันและพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูง และการพัฒนาสู่โรงงานต้นแบบ

๓) พัฒนาและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีชีวภาพและนวัตกรรมในการผลิต ภาคเกษตรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และพัฒนาคุณภาพผลผลิตให้กับยางพาราและปาล์มน้ำมัน รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรในอนาคต รวมทั้งส่งเสริมเชื่อมโยงการพัฒนาเครือข่าย นวัตกรรมและเทคโนโลยีร่วมกับสถาบันการศึกษาเพื่อวิจัยพัฒนาการออกแบบ พัฒนาและแปรรูปผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ อาทิ เครื่องสำอาง และผลิตภัณฑ์อาหาร เป็นต้น การประชาสัมพันธ์และทำการตลาดผลิตภัณฑ์ใหม่ เพื่อเพิ่มช่องทางในการจำหน่ายยางพาราได้มากขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรหลักของภาคและสร้างความเข้มแข็ง แนวทางการพัฒนา

๑) ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรที่เป็นอัตลักษณ์ที่เหมาะสมกับศักยภาพพื้นที่ของภาค เช่น ข้าว (ข้าวสังหยด ข้าวหอมกระดังงา ข้าวเล็บนก) ไม้ผล (กล้วยหอมทอง มะพร้าว ทุเรียน มังคุด ส้มโอ) กาแฟ (กาแฟโรบัสตา) พืชสมุนไพร และปศุสัตว์ (โคขุนศรีวิชัย) เพื่อให้เป็นสินค้ามูลค่าสูง มีคุณภาพ ปลอดภัยและได้มาตรฐาน ส่งออก อาทิ เวชสำอาง ยาสมุนไพร เป็นต้นโดยการส่งเสริมความรู้ด้านกระบวนการผลิตที่ปลอดภัยและสนับสนุนการใช้ภูมิปัญญา นวัตกรรม และเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการปรับปรุงการปลูก การบำรุงรักษา การเก็บเกี่ยว และการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและสร้างความหลากหลายของสินค้าและบรรจุภัณฑ์ การพัฒนาระบบตรวจรับรองคุณภาพมาตรฐานสินค้าที่มีประสิทธิภาพสามารถตรวจสอบย้อนกลับ ได้พัฒนาระบบขนถ่ายสินค้าและห้องเย็นเพื่อรักษาคุณภาพผลผลิต การต่อยอดการพัฒนาการผลิตสู่ระบบ เกษตรมาตรฐานต่าง ๆ อาทิ เกษตรปลอดภัย และเกษตรอินทรีย์ เป็นต้นส่งเสริมการสร้างตราสินค้าอัตลักษณ์เชื่อมโยงไปสู่ภาคการผลิตอื่น อาทิ การท่องเที่ยว การทำเกษตรแปลงใหญ่ในพื้นที่ที่เหมาะสม (Zoning) ส่งเสริมการรวมกลุ่มในรูปแบบสถาบันเกษตรกร/สหกรณ์ เพื่อยกระดับความสามารถในการผลิต การดำเนินการรวบรวมผลผลิต คัดแยก บรรจุ และประกอบธุรกิจออนไลน์ผ่านเครือข่ายการสื่อสารสาธารณะ และเพิ่มช่องทางตลาดในกลุ่มตลาดเฉพาะ (Niche Market)

๒) ยกระดับอุตสาหกรรมเฉพาะเลี้ยงกุ้งและสัตว์น้ำชายฝั่งและการทำ อุตสาหกรรมประมงทะเลที่ได้มาตรฐานสากล โดยส่งเสริมให้มีการเพาะเลี้ยงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การพัฒนาระบบการผลิตที่มีประสิทธิภาพและมีการบริหารจัดการที่ได้มาตรฐานสุขอนามัยและเป็นไปตาม กฎกติกาสากล การส่งเสริมการจัดระเบียบเรือประมงเข้าสู่ระบบการควบคุมได้อย่างถูกต้องมีมาตรการควบคุม และเฝ้าระวังการประมง IUU ที่มีประสิทธิภาพขึ้นไปจนถึงการพัฒนาระบบการตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability) ของสินค้าประมง รวมทั้งส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์อาหารทะเลที่หลากหลาย ในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช สงขลา และชุมพร

๓) ส่งเสริมการทำเกษตรแบบผสมผสาน เพื่อสร้างความสามารถในการพึ่งพาตนเองและความมั่นคงทางด้านรายได้ให้กับเกษตรกรรายย่อย สามารถใช้ทรัพยากรและปัจจัยการผลิต อย่างคุ้มค่าโดยเฉพาะการทำเกษตรและเลี้ยงสัตว์ผสมผสานร่วมกับการปลูกยางพารา ปาล์มน้ำมัน และไม้ผล หรือในพื้นที่ ปลูกยางพาราและปาล์มน้ำมันที่ไม่เหมาะสม ส่งเสริมการปลูกพันธุ์ดี (ไม้ผล และพืชผัก รวมทั้ง พืชเศรษฐกิจอื่น) ที่คำนึงถึงความปลอดภัยคล้อยกับความต้องการของตลาด โดยการสนับสนุนความรู้ ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ เพื่อสนับสนุนการทำเกษตรอินทรีย์วิถีชาวบ้าน และยกระดับคุณภาพ การผลิตให้ได้มาตรฐาน โดยเฉพาะมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ การเพิ่มช่องทางการตลาดโดยการเชื่อมโยง เครือข่าย รวมทั้งการพัฒนาคุณภาพดินและแหล่งน้ำเพื่อสนับสนุนการทำเกษตร

๔) ส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและบริหารจัดการฟาร์ม อย่างเป็นระบบโดยเฉพาะในกลุ่มเกษตรกรรุ่นใหม่เพื่อพัฒนาไปสู่การเป็นเกษตรกรมืออาชีพ/เกษตรกรอัจฉริยะ (Smart Farmer) โดยสนับสนุนการรวมกลุ่มเกษตรกร การสร้างและพัฒนาความเข้มแข็งขององค์กร/สถาบันเกษตรกร และพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนหรือสหกรณ์การเกษตร เพื่อร่วมกับจัดหาปัจจัยการผลิตเครื่องมือ และอุปกรณ์การเกษตรสมัยใหม่ รวมทั้งส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเกษตร เทคโนโลยีดิจิทัล ควบคู่กับส่งเสริมให้เกษตรกรใช้ประโยชน์ในการวางแผนการผลิต และบริหารจัดการฟาร์ม อย่างเป็นระบบ เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพตามความต้องการของตลาด และมีการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตลอดจนสนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เป็นธรรมและทั่วถึง พัฒนาผู้ประกอบการและ SMEs รวมทั้งสนับสนุนการพัฒนาธุรกิจ start up และการพัฒนาการเชื่อมโยงธุรกิจตามแนวทางประชารัฐเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานสากล สามารถสร้างแบรนด์ที่เป็นอัตลักษณ์และแข่งขันในตลาดโลกได้

๕) สร้างความเข้มแข็งกับกลุ่มเกษตรกรและชุมชน โดยสนับสนุนการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ สร้างโอกาสในการเรียนรู้ระบบและตามอัธยาศัย ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ส่งเสริมให้ชุมชนได้มีโอกาสเรียนรู้ด้านอาชีวศึกษาที่ได้มาตรฐานและสอดคล้องกับความต้องการแรงงานในภาค เพื่อเสริมสร้างรายได้และเตรียมความพร้อมสำหรับการประกอบอาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดในอนาคต รวมทั้งสนับสนุนชุมชนให้สามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา โดยใช้ประโยชน์จากการพัฒนาระบบเครือข่ายเทคโนโลยีดิจิทัลแพลตฟอร์ม สื่อดิจิทัลเพื่อการศึกษาในทุกระดับทุกประเภทอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งสร้างโอกาสในการเข้าถึงระบบบริการ สาธารณสุข ตลอดจนพัฒนาความสามารถในการพึ่งพาตนเองและการจัดการตนเอง เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันด้านสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการท่องเที่ยว การพัฒนาเขตอุตสาหกรรมและการเชื่อมโยงการค้าโลก

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชั้นนำ แห่งใหม่กับแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง โดยพัฒนาถนนเลียบชายฝั่งทะเลอ่าวไทยสายชุมพร – สุราษฎร์ธานี – นครศรีธรรมราช – สงขลา เชื่อมโยงกับสาย The Royal Coast ของภาคกลาง พัฒนาเส้นทางรถไฟเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว เชื่อมโยงฝั่งอันดามันและอ่าวไทย อาทิ สายท่าขุน – พังงา – พุนพิน – ดอนสัก สายระนอง- ชุมพร และพัฒนาเส้นทางรถไฟเชื่อมโยงพื้นที่ตอนเหนือ – ใต้ ของฝั่งอันดามัน และสายระนอง – พังงา – กระบี่ ตรีัง ควบคู่กับการพัฒนาเมืองภูเก็ต เมืองหาดใหญ่ ให้เป็นเมืองศูนย์กลางเศรษฐกิจของภาค และเตรียมความพร้อม จังหวัดสุราษฎร์ธานี และกระบี่ ให้เป็นเมืองนำอยู่ รวมทั้งเมืองชุมพร ระนอง เป็นเมืองในพื้นที่พิเศษ ที่มีการพัฒนาให้สามารถรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว โดยการจัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพ มีการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพและสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อสุขภาวะของประชาชน การเตรียมโครงสร้างพื้นฐาน (ด้านคมนาคมขนส่ง การสื่อสาร และพลังงานที่ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและระบบดิจิทัล) รวมทั้งพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่เพื่อใช้ในการบริหารจัดการเมือง พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะและพื้นที่ สาธารณะที่มีการออกแบบสำหรับคนทุกกลุ่ม รวมทั้งพัฒนาพื้นที่บริเวณเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนให้มีความพร้อมสำหรับรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

๒) พัฒนาและสนับสนุนท่าเรือสำราญในจังหวัดภูเก็ต ให้เป็นท่าเรือหลัก (Homeport) ของโลก รวมทั้งพัฒนาท่าเรือแวะพัก (Port of Call) และท่าเรือมารีน่าให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีมาตรฐานความสะอาดและความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีศักยภาพของภาค (กระบี่ พังงา และสมุย) รวมทั้งการบำรุงรักษาร่องน้ำ

๓) พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการพัฒนาเขตอุตสาหกรรมแปรรูป ยางพารา หาดใหญ่ – สะเดา โดยเร่งรัดการพัฒนาโครงข่ายรถไฟ อาทิ รถไฟฟ้าหาดใหญ่ – ปาดังเบซาร์ รถไฟทางคู่ ชุมพร – สุราษฎร์ธานี – หาดใหญ่ – สงขลา พัฒนาทางหลวงพิเศษ (Motorway) หาดใหญ่ – ด่านพรมแดนสะเดา พัฒนาศูนย์กระจายสินค้าทุ่งสงเป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยงการขนส่งระบบราง รวมทั้งพัฒนาเมืองรอบสถานีขนส่งระบบราง รวมทั้งพัฒนาเมืองรอบสถานีขนส่งระบบรางในเมืองทุ่งสงและเมืองสะเดา (ปาดังเบซาร์) ตลอดจนพัฒนาท่าเรือสงขลาแห่งที่ ๒ เพื่อรองรับการขนส่งสินค้าเชื่อมโยงกับท่าเรือชายฝั่งและท่าเรือหลักทั้งภายในและต่างประเทศ

๔) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงภาคใต้กับเส้นทางการค้าโลก โดยการพัฒนา และปรับปรุงท่าเรือที่มีอยู่ในปัจจุบันทั้งฝั่งอันดามันและฝั่งอ่าวไทยให้สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มศักยภาพรวมทั้งการพัฒนาและบริหารจัดการพื้นที่หลังท่าพัฒนา และปรับปรุงสนามบินนานาชาติและสนามบินภายในประเทศให้สามารถรองรับการเดินทางและการขนส่งสินค้า พัฒนาโครงข่ายรถไฟเชื่อมโยงท่าเรือสงขลา – ๒ – หาดใหญ่ – ปาดังเบ

ซาร์ – บัตเตอร์เวิร์ธ (รัฐปีนัง มาเลเซีย) รวมทั้งพัฒนาโครงข่ายถนนสายหลักเป็น ๔ ช่องจราจร และการพัฒนาโครงข่ายถนนสายรองให้เชื่อมโยงกับถนนสายหลักเพื่อสนับสนุนการขนส่งและกระจายสินค้า จากพื้นที่ตอนในสู่พื้นที่หลักได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและศูนย์บริการโลจิสติกส์รูปแบบต่าง ๆ เพื่อรองรับการขนส่งสินค้าต่อเนื่องหลายรูปแบบและการค้าการลงทุนระหว่างประเทศ รวมทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายคมนาคมและสิ่งอำนวยความสะดวกบริเวณด้านชายแดนโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริการ และอำนวยความสะดวกในการข้ามแดนทั้งของทั้งของประชาชนสินค้า และยานพาหนะให้มีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ อนุรักษ์ ฟื้นฟู และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ เพื่อเป็นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑. เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการฐานทรัพยากรให้มีความอุดมสมบูรณ์ โดยเฉพาะทรัพยากรดิน น้ำ ป่าไม้ ประมง และชายฝั่ง เพื่อเป็นปัจจัยการผลิตที่มีประสิทธิภาพ โดยการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรโดยอาศัยความร่วมมือของชุมชน ส่งเสริมการปลูกป่าชุมชน ป่าชายเลน การปลูกไม้เศรษฐกิจ การรักษาระบบนิเวศทางทะเล อนุรักษ์ฟื้นฟูสัตว์น้ำบริเวณป่าชายเลน และการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง โดยใช้เทคโนโลยีและรูปแบบที่เหมาะสมกับแต่ละสภาพพื้นที่ และการจัดระเบียบและกำหนดกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสิ่งปลูกสร้างบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลเพื่อลดผลกระทบต่อ การกัดเซาะบริเวณชายฝั่ง รวมทั้ง จัดการฐานข้อมูลเพื่อการวางแผนการเกษตรที่เหมาะสม และระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อเฝ้าระวังและติดตามสถานการณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒. วางระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ โดยนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดทำระบบการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำที่ทันสมัย จัดทำข้อมูลสารสนเทศด้านน้ำ เพื่อแก้ไขปัญหาภัยแล้งและอุทกภัยในพื้นที่ที่เกิดน้ำท่วมซ้ำซาก อาทิ พัทลุง และนครศรีธรรมราช รวมทั้งจัดหาน้ำ เพื่อชุมชนชนบทและน้ำเพื่อการบริโภคอุปโภคและการเกษตรที่เพียงพอ ตลอดจนการพัฒนาระบบสำรองและกักเก็บน้ำ และระบบส่งน้ำดิบ โดยการพัฒนาระบบโครงข่ายท่อส่งน้ำ ระบบจำหน่ายน้ำและการเพิ่มประสิทธิภาพระบบส่งน้ำให้เพียงพอเพื่อสนับสนุนปริมาณความต้องการใช้น้ำที่เพิ่มขึ้นในเขตเมือง เพื่อการอยู่อาศัย พาณิชยกรรม และบริการ และลดผลกระทบจากปัญหาขาดแคลนน้ำในช่วงฤดูแล้ง

๓. ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานเพื่อสร้างความมั่นคงด้านพลังงานโดยส่งเสริมการใช้พลังงานจากธรรมชาติ อาทิ ลม แสงแดด ชีวมวล (จากวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร) และส่งเสริมให้เอกชนเข้ามาร่วมลงทุนในสาขาพลังงาน โดยใช้รูปแบบการร่วมลงทุน ระหว่างภาครัฐและเอกชน (Public Private Partnership: PPP) รวมทั้งส่งเสริมให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน และส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีการผลิตที่ประหยัดพลังงานให้กับผู้ประกอบการ การให้ความรู้กับประชาชนในการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ

๔. บริหารจัดการและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ โดยการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านการจัดการมลพิษ อาทิ ระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสีย และระบบกำจัดขยะมูลฝอยที่เหมาะสมการให้ความรู้การจัดการขยะตั้งแต่ต้นทางจนถึงปลายทาง ควบคู่กับการสร้างจิตสำนึกให้กับประชาชนทุกวัยทั้งในและนอกระบบการศึกษา ผนวกการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อลดปริมาณการเกิดของเสีย ส่งเสริมละมั่งวงจรการดำเนินมาตรการ ๓ R (Reduce Reuse Recycle) ทั้งในระดับท้องถิ่นและชุมชน ส่งเสริมระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่ปลายทางอย่างเหมาะสม เช่น การใช้ระบบฝังกลบที่ถูกต้องหลักวิชาการ การแปลงขยะเป็นพลังงาน เป็นต้น สนับสนุนการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการควบคุมและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมและสนับสนุนท้องถิ่นและชุมชนในการจัดการสิ่งแวดล้อมด้วยมาตรการจูงใจ ทั้งมาตรการทางภาษี และมาตรการสนับสนุนงบประมาณ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้อย่างยั่งยืนตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาประตูการค้าฝั่งตะวันตก (Western Gateway) โดยการเพิ่มประสิทธิภาพโครงสร้างพื้นฐานการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ที่มีในปัจจุบันและพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อเชื่อมโยงฝั่งอ่าวไทย ฝั่งอันดามัน – ประเทศแถบเอเชียใต้ ให้สามารถเดินทางและขนส่งสินค้าผ่านเส้นทางประตูเศรษฐกิจ ด้านตะวันตกของประเทศ ไทยได้อย่างต่อเนื่อง ไร้รอยต่อ ส่งเสริมระบบการขนส่งและโลจิสติกส์ให้ได้มาตรฐานสากล และศึกษาความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจทั้งด้านการผลิต การค้า การลงทุน โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาท่าเรือจังหวัดระนอง และการเชื่อมโยงเส้นทางรถไฟระหว่างชุมพร – ระนอง ที่จะสนับสนุนให้เกิดการใช้ประโยชน์จากท่าเรือระนองให้ เป็น Western Gateway

๒) พัฒนาประตูสู่การท่องเที่ยวอ่าวไทยและอันดามัน (Royal Coast & Andaman Route) โดยพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงฝั่งอ่าวไทยและอันดามันตามแนวประจวบคีรีขันธ์ – ชุมพร – ระนอง – เมียนมา ควบคู่กับการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวและสนับสนุนกิจกรรมกระตุ้นการท่องเที่ยวเชื่อมโยง ทั้งสองฝั่งทะเล รวมทั้ง การพัฒนาโครงข่ายคมนาคมทั้งทางบกและทางอากาศ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการท่องเที่ยว มุ่งเน้น รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีคุณภาพและมาตรฐานเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว ชายฝั่งทะเลของจังหวัดชุมพร กับ Royal Coast และเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวสู่แหล่งน้ำแร่และเกาะต่าง ๆ ของจังหวัดระนองและประเทศ เมียนมา

๓) พัฒนาอุตสาหกรรมฐานชีวภาพและการแปรรูปการเกษตรมูลค่าสูง (Bio-Based & Processed Agricultural Products) โดยสนับสนุนการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการผลิต ส่งเสริมการวิจัย และพัฒนาเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าทางการเกษตร โดยเน้นการวิจัยและพัฒนาเพื่อต่อยอดจากการผลิต น้ำมันปาล์มในจังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช และจังหวัดใกล้เคียง (กระบี่ และชุมพร) ไปสู่ผลิตภัณฑ์ที่มี มูลค่าสูงขึ้น อาทิ Phase Change Material (PCM) และ Nutritional Foods พัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรม ยางพาราและการแปรรูปอาหาร และพืชเศรษฐกิจสำคัญอื่น ๆ ผ่านการสร้างความร่วมมือระหว่างภาคเอกชนและ สถาบันการศึกษา กำหนดเขตพื้นที่และสิทธิประโยชน์สำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรม ฐานชีวภาพที่ชัดเจน เพื่อ ดึงดูดการลงทุนของภาคเอกชน ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

๔) การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ การส่งเสริมวัฒนธรรม และการพัฒนาเมืองน่าอยู่ (Green Culture & Livable Cities) ในพื้นที่จังหวัดชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช โดยเน้นกรอบการ เป็นเมืองที่มีความน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่ม และยังคงรักษาลักษณะของพื้นที่ รวมทั้ง อนุรักษ์และฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล ป่าไม้ และป่าชายเลน เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน อนุรักษ์และส่งเสริมวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น เพิ่มบทบาทการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารจัดการและพัฒนาแหล่งการเรียนรู้และ การท่องเที่ยววิถีชุมชน และพัฒนาเมืองน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่มในสังคม และเอื้อต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจและ สังคม โดยกำหนดการพัฒนาเมืองระนองให้เป็น Smart Living City ที่มีการวางผังเมืองและระบบสาธารณูปการที่ ทันสมัย

๒) แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนฉบับทบทวน (พ.ศ.๒๕๖๒ – ๒๕๖๕)

วิสัยทัศน์ : “เกษตรก้าวหน้า การค้าชายแดน การท่องเที่ยวเชื่อมโยงสู่อาเซียนบนพื้นฐานความเข้มแข็งของ ชุมชน”

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ในปี พ.ศ.๒๕๖๕ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมุ่งเน้นในการพัฒนา เพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์ ๔ ประเด็น ประกอบด้วย

เกษตรก้าวหน้า ภาคการเกษตรมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด โดยอาศัยพืชเศรษฐกิจหลักที่สำคัญ อาทิ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว ประมงชายฝั่ง ปศุสัตว์ และไม้ผล เป็นต้น ซึ่งในปี ๒๕๖๕ กลุ่มจังหวัดจะเป็นแหล่งผลิตภาคเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปที่สำคัญ โดยการส่งเสริมและวิจัย เพื่อคิดค้นนวัตกรรม พัฒนาเทคโนโลยีการผลิตและการแปรรูปให้เป็นผลิตภัณฑ์ที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่ม และสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืนให้กับกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

การค้าชายแดน หลังปี ๒๕๖๕ มูลค่าการค้าชายแดนของกลุ่มจังหวัดจะขยายตัว โดยอาศัยศักยภาพของจังหวัดยะลา และจังหวัดนราธิวาส ซึ่งเป็นที่ตั้งของเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ด้านชายแดน ไทย – มาเลเซีย เขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจเมืองชายแดน โดยพัฒนาให้มีความพร้อมด้านโครงสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกที่สามารถรองรับการขนส่งและการค้าทั้งในและต่างประเทศเพื่อดึงนักลงทุน ให้เข้ามาลงทุนในพื้นที่ ก่อให้เกิดการสร้างงาน สร้างรายได้ และขยายตัวทางเศรษฐกิจในกลุ่มจังหวัด

การท่องเที่ยว หลังปี ๒๕๖๕ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการท่องเที่ยวที่เพียงพอและได้มาตรฐาน มีเส้นทางการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวระดับประเทศ และอาเซียน การบริการนักท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐานสากล การบริหารจัดการการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีระบบการตลาดและประชาสัมพันธ์ที่ทันสมัย

ความเข้มแข็งของชุมชน อัตลักษณ์ที่สำคัญประการหนึ่งของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน คือ การเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมที่มีความหลากหลายทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ดังนั้น การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนจึงมุ่งเน้นที่การพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ของคนในชุมชน ทั้งในด้านทักษะฝีมือแรงงาน การยกระดับคุณภาพการศึกษา การขยายโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ การพัฒนาสุขภาพของคนทุกวัย การส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็ง ตลอดจนการสร้างความเข้าใจ และการยอมรับเพื่อให้เกิดการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรม

จุดยืนในการพัฒนา (Positioning)

- ๑) สร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร
- ๒) ส่งเสริมการค้าและการลงทุนในเขตพื้นที่เศรษฐกิจ เมืองชายแดนเมืองต้นแบบ
- ๓) ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรม
- ๔) ชุมชนเข้มแข็งบนพื้นฐานสังคมพหุวัฒนธรรม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ เพิ่มศักยภาพการผลิตภาคเกษตร อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและการตลาด แนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย

๑) เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตร อาทิ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว ข้าว ไม้ผล พืชสมุนไพร ประมง และปศุสัตว์ เป็นต้น โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร สนับสนุนการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรมและการบริหารจัดการที่ดี

๒) พัฒนาเกษตรกร กลุ่มเครือข่าย สถาบันเกษตรกร ผู้ประกอบการ ให้ดำเนินการในลักษณะการรวมกลุ่ม และใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

๓) ส่งเสริมอุตสาหกรรมต่อเนื่องภาคเกษตร โดยสนับสนุนปัจจัยการผลิตและเทคโนโลยีเกิดผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

๔) ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่เพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตร

๕) ส่งเสริมระบบตลาดกลาง ช่องทางการตลาด และสร้างตราสินค้า (Brand) ผลผลิตทางการเกษตร ที่เป็นอัตลักษณ์ประจำถิ่นเพื่อเพิ่มมูลค่า

๖) ยกระดับอุตสาหกรรมประมงการเพาะเลี้ยงกุ้งและสัตว์น้ำชายฝั่งเพื่อการส่งออกและเป็นมิตรสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่เศรษฐกิจที่สำคัญ

แนวทางการพัฒนาประกอบด้วย

- พัฒนาโครงข่ายคมนาคม ระบบโลจิสติกส์ให้มีความเชื่อมโยงและได้มาตรฐาน
- พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก บริเวณด้านพรมแดนเมืองชายแดนเมืองเศรษฐกิจที่สำคัญ เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ เขตอุตสาหกรรม เขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจเพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ
- ส่งเสริมและสนับสนุนปัจจัยการผลิต พัฒนาสินค้าและบริการเพื่อสร้างมูลค่าและเพิ่มขีดความสามารถ ในแข่งขันของผู้ประกอบการ
- ส่งเสริมอุตสาหกรรมต่อเนื่องทุกสาขาการผลิตให้มีความเข้มแข็งเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
- วางระบบการบริหารจัดการน้ำ ระบบป้องกันอุทกภัยเพื่อป้องกันความเสียหายแก่พื้นที่เศรษฐกิจ
- อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อสนับสนุนการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ส่งเสริมและพัฒนากองเที่ยวเชิงธรรมชาติ วัฒนธรรม และเมืองท่องเที่ยวชายแดน

แนวทางการพัฒนาประกอบด้วย

- พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมที่มีศักยภาพโดยการปรับปรุงภูมิทัศน์จัดทาสสิ่งอำนวยความสะดวก และบริการให้ได้มาตรฐาน เพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่นักท่องเที่ยว
- ส่งเสริมกิจกรรมรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรม อาทิ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เชิงอาหาร เชิงเกษตร เชิงสุขภาพ และการท่องเที่ยวชุมชน เป็นต้น
- พัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานเพื่อรองรับการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัด
- พัฒนาสินค้าและบริการที่เป็นอัตลักษณ์ของกลุ่มจังหวัดให้ผ่านการรับรองมาตรฐาน
- ส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์ที่ทันสมัย เพื่อสร้างแรงจูงใจให้เกิดการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้น

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ ส่งเสริมและพัฒนากองเที่ยวเชิงธรรมชาติ วัฒนธรรม และเมืองท่องเที่ยวชายแดน

แนวทางการพัฒนาประกอบด้วย

- พัฒนาเพื่อยกระดับและสนับสนุนทักษะฝีมือแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด
- ส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็งทั้งกระบวนการผลิตและการตลาด
- สร้างความเข้มแข็งของสังคมพหุวัฒนธรรมเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข
- ยกระดับคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะให้พร้อมประกอบอาชีพ
- พัฒนาสุขภาวะของประชาชนทุกวัยและสร้างเครือข่ายภาคประชาชนในการเฝ้าระวังป้องกัน และควบคุมโรค

๓) แผนพัฒนาจังหวัดปัตตานี

จุดยืนและตำแหน่งการพัฒนาของจังหวัด (strategic positioning) ประกอบด้วย ๕ จุดยืนดังต่อไปนี้

๑) การส่งเสริมและการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก ให้จังหวัดให้เป็นศูนย์กลางทางด้านเกษตรกรรมอย่างยั่งยืนที่มีคุณภาพและสินค้าภาคเกษตรกรรมได้รับรองมาตรฐาน ใน ๓ มิติ คือ ด้านปศุสัตว์ ประมง (การเลี้ยง) และเพาะปลูก (ผลไม้และข้าวพื้นเมือง)

๒) การส่งเสริมและการพัฒนาจังหวัดให้เป็นศูนย์กลางทางด้านผลิตภัณฑ์ฮาลาลที่มีคุณภาพมีมาตรฐานและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อการบริโภคภายในประเทศและกาส่งออกไปยังต่างประเทศ

๓) การส่งเสริมและการพัฒนาจังหวัดให้เป็นเมืองท่องเที่ยวที่สำคัญในเชิงศรัทธา วัฒนธรรม และธรรมชาติ

๔) การพัฒนาประชาชนให้มีความเป็นอยู่ที่ดี ลดความยากจนข้ามรุ่น บนพื้นฐานสังคมแห่งความหลากหลายทางวัฒนธรรม

๕) การพัฒนาฐานชุมชนให้เข้มแข็ง พึ่งตนเองได้ และมีศักยภาพในการจัดการพื้นที่ที่มีความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย

เป้าหมายการพัฒนา

“เมืองเกษตรอุตสาหกรรมและผลิตภัณฑ์ฮาลาลคุณภาพของประเทศ เป็นสังคมพหุวัฒนธรรมที่สันติสุข”

คำอธิบาย

การกำหนดจุดหมายปลายทาง (End) ในการพัฒนาจังหวัดปัตตานีแบบบูรณาการ ที่ให้ความสำคัญกับการนำความหลากหลายทางด้านวิถีชีวิต จารีตประเพณี ศิลปะวัฒนธรรม ความเชื่อ วิถีคิดและมุมมองต่าง ๆ ที่สามารถเชื่อมโยงหลวมมิติที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่จังหวัดปัตตานี ให้เห็นเป็นภาพรวม (Holistic) ของการพัฒนาที่มุ่งเน้นความสมดุลระหว่างความพอเพียงกับความสามารถในการพัฒนาให้ก้าวทันโลกยุคใหม่โดยวางสถานะ (Positioning) ของจังหวัดปัตตานีให้เป็นแหล่งผลิตผล การเกษตรและผลิตภัณฑ์ฮาลาล ที่มีคุณภาพบนพื้นฐานการดำรงชีวิตในสังคมอย่างมั่นคงของประชาชน

เมืองเกษตรอุตสาหกรรม หมายถึง ความสำเร็จของการพัฒนาจังหวัดเป็นศูนย์กลางการค้าอาหารสด อาหารแช่แข็ง อาหารแปรรูป ทั้งในรูปแบบการค้าในประเทศ การค้าต่างประเทศ และการค้าบนระบบดิจิทัล มีความเติบโตอย่างมั่นคงของอุตสาหกรรมเกษตร ๔ ด้าน คือ อุตสาหกรรมพืชพลังงานอุตสาหกรรมประมง อุตสาหกรรมปศุสัตว์ และอุตสาหกรรมยางพารา เป็นเมืองแห่งโรงงานแปรรูปอาหารสุขภาพและอาหารฮาลาลที่มีคุณภาพ มาตรฐานการส่งออก เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ที่เชื่อมโยงกับนานาชาติ มีความเข้มแข็งทางการเพาะปลูก เลี้ยงสัตว์ของเกษตรกร สถาบันเกษตรกร ทั้งในระดับครัวเรือน แปรลดย่อย แปรลดใหญ่ และวิสาหกิจชุมชน และความพร้อมสมบูรณ์ของคุณภาพของแรงงาน ผู้ประกอบการ วิสาหกิจชุมชน และผู้ประกอบการใหม่ในเกษตรอุตสาหกรรม มีความพร้อมในการสร้างสรรค์เศรษฐกิจจังหวัดให้มีศักยภาพที่แข่งขันได้

ผลิตภัณฑ์ฮาลาลที่มีคุณภาพของประเทศ หมายถึง เมืองที่มีความมุ่งมั่นในการนำปรัชญาวิถีปฏิบัติของศาสนาอิสลามในส่วนของฮาลาลมาใช้เป็นธงนำ (Flagship) ในการพัฒนาที่มุ่งไปสู่ความเจริญรุ่งเรือง

ทั้งทางด้าน เศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม ที่ตั้งอยู่บนรากฐานของลักษณะภูมิสังคมแบบพหุวัฒนธรรมอย่าง ยั่งยืน โดยการนำหลักคิดในการผลิตและดำเนินวิสาหกิจที่สะอาดปราศจากสิ่งสกปรกปฏิภูลหรือสิ่งอื่นใดซึ่งเป็น ที่ รังเกียจ โดยบัญญัติของศาสนาอิสลาม รวมทั้งของศาสนาอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน อาทิ อาหารเจของคนเชื้อ สายจีนในปัตตานี มาเป็นกรอบอ้างอิงในการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการผลิตเพื่อการบริโภคในชุมชนท้องถิ่นของ ตนอย่างพอเพียง และการผลิตเชิงพาณิชย์ที่กำหนดให้สินค้าและบริการของฮาลาลเป็นผลผลิตหลัก (Major Product) ในการเจาะตลาดเก่าและสร้างตลาดใหม่ที่เป็นกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ (Niche Market) โดยมีเป้าหมาย เป็นแหล่งผลิตภัณฑ์ฮาลาล ซึ่งผลิตภัณฑ์ฮาลาล ประกอบด้วย อาหารฮาลาล ผลิตภัณฑ์ฮาลาลที่มีคุณภาพและได้ มาตรฐานสากลเป็นผลิตภัณฑ์ตราสัญลักษณ์ของจังหวัดที่สร้างงานสร้างรายได้แก่จังหวัด

เป็นสังคมพหุวัฒนธรรมที่สันติสุข หมายถึง ปัตตานีเป็นสังคมแห่งความหลากหลายของ วัฒนธรรม มุสลิม พุทธ และวัฒนธรรมจีน ประชาชนในจังหวัดปัตตานีความเป็นอยู่ที่ดี มีความมั่นคงในที่อยู่อาศัย สุขภาพดี มีอาชีพมั่นคงและรายได้ที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต รวมทั้งสภาพครอบครัวที่อบอุ่น เยาวชน ประชาชนมี คุณภาพ มีความตื่นรู้พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ก้าวทันความเปลี่ยนแปลงอย่างเท่าทัน และคงไว้ซึ่งอัตลักษณ์ ที่ดี งามของปัตตานีเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ เมืองแห่งการศึกษา เมืองที่มีศักยภาพทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ประชาชนมีทักษะสากล (ภาษาอังกฤษ และเทคโนโลยีสารสนเทศ) และพร้อมสู่สังคมดิจิทัล ระบบบริการของรัฐทุก ระดับมีคุณภาพ ธรรมาภิบาลโดดเด่นในการมีส่วนร่วมของประชาชนและการพัฒนาโดยใช้พื้นที่เป็นฐาน อย่าง เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนาให้เกิดความยั่งยืน ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน สามารถแสดงออกถึง วิถีชีวิตศิลปวัฒนธรรมและประเพณีของตนเองได้อย่างเสรี มีความเข้มแข็งของหมู่บ้านในการจัดการตนเองให้มี ความปลอดภัยสงบเรียบร้อย และมีความมั่นคงในพื้นที่ ประชาชนอยู่อย่างเข้าใจซึ่งกันและกัน และภาคภูมิใจใน พื้นที่ที่มีความเป็นพลเมืองปัตตานี พลเมืองปัตตานี พลเมืองประเทศที่เข้มแข็ง ภัยคุกคามต่อจังหวัดในทุกประเภท ได้รับการจัดการให้ลดลงในทั่วทุกพื้นที่อย่างเป็นระบบ มีประสิทธิภาพ และยั่งยืนมีความเข้มแข็งของศาสนา ประชาชนมีหลักยึดและวิถีชีวิตบนฐานของหลักธรรมทางศาสนา และความหลากหลายประเพณี และวัฒนธรรม มุสลิม พุทธ และจีน และมีประสิทธิภาพในการบูรณาการภารกิจความมั่นคงในทุกระดับด้วยคุณภาพของบุคลากร และระบบงานที่ทันสมัย ได้รับการยอมรับเชื่อมั่นไว้วางใจจากประชาชน

ประเด็นการพัฒนา ประกอบด้วย

- ๑) การสร้างเสริมเศรษฐกิจที่เข้มแข็ง จากฐานเกษตรอุตสาหกรรม ผลิตฮาลาลการค้า การ บริการ และการท่องเที่ยว
- ๒) การพัฒนาสังคม เสริมสร้างศักยภาพคน ชุมชนที่น้อยอยู่ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ อุดมสมบูรณ์อย่างยั่งยืน
- ๓) การเสริมสร้างความมั่นคง พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและเชื่อมโยงการคมนาคม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การสร้างเสริมเศรษฐกิจที่เข้มแข็ง จากฐานเกษตรอุตสาหกรรม ผลิตฮาลาล การค้า การบริการ และการท่องเที่ยว

เป้าหมาย

- ๑) ผลิตทางการเกษตรเพิ่มขึ้นทั้งปริมาณและคุณภาพมีศักยภาพทางการตลาด
- ๒) ผลิตภัณฑ์ฮาลาลมีคุณภาพ มีคุณค่า และมีมูลค่าเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง
- ๓) เกษตรอุตสาหกรรม การค้า การบริการ และการท่องเที่ยวสร้างรายได้ สร้างงาน และสร้าง โอกาส แก่ชุมชน

กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการพัฒนาของประเด็นยุทธศาสตร์ สามารถจัดลำดับความสำคัญของกลยุทธ์ และกำหนดกลยุทธ์ตามหลักห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ดังนี้

๑. ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรมและองค์ความรู้ในระบบการผลิตทางการเกษตรให้สอดคล้องกับภูมิสังคมและการแข่งขันได้

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) การส่งเสริมการสร้างสรรค่นวัตกรรมเพื่อเพิ่มปริมาณ มูลค่า และความหลากหลายของสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพของจังหวัดประกอบด้วย เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป และเกษตรอัจฉริยะ พร้อมทั้งมุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร ให้สามารถแข่งขันได้ในกลุ่มเกษตรฮาลาล ไม้ผล และกลุ่มเกษตรพรีเมียมที่มีศักยภาพแข่งขันได้

๒) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการการเกษตรแบบครบวงจร ด้วยเทคโนโลยีนวัตกรรม การเกษตร บนพื้นฐานของอัตลักษณ์ของจังหวัด โดยใช้ชุมชนเป็นฐานเกษตรกรเป็นศูนย์กลาง

๓) การจัดทำฐานข้อมูลกลางด้านการเกษตรของจังหวัดในรูปแบบ Big Data ที่มีความทันสมัย เชื่อมโยงและสามารถเข้าใช้ได้ง่ายผ่านเทคโนโลยีดิจิทัลออนไลน์ เพื่อใช้ในการวางแผนการผลิต การแปรรูป การสร้างผลิตภัณฑ์ และการตลาดการเกษตรของจังหวัด

๔) ส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรใช้เทคโนโลยีนวัตกรรมองค์ความรู้ เพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร โดยการส่งเสริมอย่างพารา ผลิตภัณฑ์ยางขึ้นต้น ขึ้นกลาง อาทิ ยางแท่ง ยางเครป และยางคอมปาวด์ เพื่อยกระดับคุณภาพมาตรฐานที่สอดคล้องกับตลาด และเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมเกษตรปลายน้ำกับจังหวัดใกล้เคียง และประเทศเพื่อนบ้าน

๕) การสร้างคุณค่าทางการเกษตรที่ยั่งยืนให้สอดคล้องกับลักษณะภูมิศาสตร์และบริบทของสังคมจังหวัดปัตตานี เพื่อการหนุนเสริมศาสตร์พระราชาในพื้นที่ โดยการส่งเสริมและสนับสนุนให้ชุมชนบริหารจัดการทรัพยากร (ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี กิจกรรม) และสิ่งแวดล้อมที่เชื่อมโยงกับการพัฒนาการเกษตรของจังหวัดให้ยั่งยืนครบองค์ประกอบตามแนวทางอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (อพ.สธ.) ส่งเสริมการจัดการความรู้เพื่อการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชและการเพิ่มความหลากหลายทางการเกษตรในพื้นที่

๖) การเพิ่มคุณค่าและมูลค่าของผลผลิตทางเกษตรด้วยเทคโนโลยีนวัตกรรมและการจัดการองค์ความรู้เพื่อการพัฒนาไม้ผล (ทุเรียน ลองกอง) และไม้ผลเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นที่เป็นผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (ส้มโอปูโก) พร้อมผลักดันทุเรียนทรายขาวให้เป็นผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เพื่อเพิ่มมูลค่าทางการเกษตร และการเสริมสร้างโอกาสในการพัฒนาสมุนไพรทรงคุณค่าของปัตตานี (ไพล ปลาไหลเผือก)

๒. ส่งเสริมการผลิตพืชและสัตว์เศรษฐกิจ และผลผลิตทางการเกษตรสมัยใหม่ป้อนสู่เกษตรอุตสาหกรรมที่แข่งขันได้

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) เพิ่มผลผลิตการผลิตเชิงปริมาณและมูลค่า และความหลากหลายของสินค้าเกษตรในกลุ่มยางพารา ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว โคเนื้อ แพะ แกะ สัตว์ปีก ประมง เพื่อพัฒนาเมืองต้นแบบเกษตรอุตสาหกรรมให้บรรลุเป้าหมาย เพื่อให้มีฐานเศรษฐกิจที่มั่นคง และกระจายความมั่งคั่งให้กับเกษตรกรในพื้นที่รวมทั้งการขยายผลไปยังพื้นที่ที่มีศักยภาพโดยรอบ

๒) ยกกระต้ออุตสาหกรรมการประมง การเพาะเลี้ยงกุ้งและสัตว์น้ำชายฝั่ง เพื่อการส่งออกและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งส่งเสริมการสร้างมูลค่าผลผลิตสัตว์น้ำประจำถิ่น (ปลาสดิตตอนนา) พร้อมทั้งพัฒนาผลผลิตสัตว์น้ำใหม่ที่มีศักยภาพในตลาดเพื่อยกกระต้อปัตตานีให้เป็นแหล่งกลางปุทะเลแบบครบวงจรโดยพัฒนาเพื่อยกกระต้อศูนย์วิจัยและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้เป็นศูนย์กระจายพันธุ์สัตว์น้ำที่มีคุณภาพ ส่งเสริมให้มีการพัฒนาระบบมาตรฐานการจัดการฟาร์ม รวมทั้งกระบวนการผลิตเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ มีสุขอนามัยที่ได้มาตรฐานและเป็นไปตามกฎและกติกาสากล ตลอดจนพัฒนาระบบตลาด

๓) ส่งเสริมการเลี้ยงปลุสัตว์เพื่อเพิ่มความมั่นคงทางด้านอาหารเพิ่มอาชีพและเพิ่มรายได้ในจังหวัดปัตตานี โดยการวิจัยพัฒนาปรับปรุงพันธุ์ เพื่อเพิ่มปริมาณสัตว์ที่มีพันธุกรรมดี และกระจายสัตว์พันธุ์ดีไปยังเกษตรกร ให้เพียงพอต่อการบริโภคในพื้นที่ สนับสนุนโรงฆ่าและที่ได้มาตรฐาน ถูกหลักสุขอนามัยและส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

๔) ส่งเสริมการสร้างตราสินค้า (แบรนด์) จากผลผลิตทางการเกษตรโดยเฉพาะสินค้าที่ใช้วัตถุดิบทางการเกษตรที่เป็นอัตลักษณ์ของจังหวัดปัตตานี ที่ใช้ในการประกอบอาหารเรือผลผลิตอาหารฮาลาลรวมทั้งส่งเสริมตลาดสินค้าที่เป็นอัตลักษณ์ โดยเฉพาะ ข้าวเกรียบปลา (กรือโป๊ะ) บูดสายบุรี ลูกหยี พร้อมทั้งส่งเสริมพัฒนาบรรจุภัณฑ์ และการสร้างระบบตลาดเพื่อการเจาะกลุ่มลูกค้าเฉพาะทั้งในและต่างประเทศ

๕) พัฒนาพื้นที่อำเภอหนองจิกต่อเนื่องกับอำเภอเมืองปัตตานี ให้เป็นเขตอุตสาหกรรมแปรรูปปาล์มน้ำมัน ยางพารา มะพร้าว และอุตสาหกรรมแปรรูปประมง ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค และสาธารณูปการในพื้นที่เกี่ยวเนื่องกับอุตสาหกรรม ส่งเสริมการทำประมง และการแปรรูปที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งสนับสนุนผู้ประกอบการให้มาลงทุนในพื้นที่โดยการให้สิทธิพิเศษ มาตรการทางการเงินและการคลัง

๓. พัฒนาและสร้างความเข้มแข็งแก่เกษตรกร และสถาบันเกษตรกร (ต้นทาง)

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร สู่ Smart Farmer Young Smart Farmer และสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรรายย่อย ปรับระบบการผลิตให้สามารถพึ่งพาตนเองได้สร้างการทำเกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรผสมผสานโดยการปลูกพืชเศรษฐกิจของภาค (ยางพาราและปาล์มน้ำมัน) และการปลุสัตว์ การสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการผลิตและการตลาด เพื่อเพิ่มรายได้และลดความเสี่ยงจากความผันผวนด้านราคา รวมทั้งเสริมสร้างความรู้ในการวางแผนการผลิตและบริหารจัดการฟาร์มอย่างเป็นระบบเพื่อพัฒนาไปสู่การเป็นเกษตรกรมืออาชีพ (Smart Farmer) และยกกระต้อเกษตรกรรายย่อยไปสู่ผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรมืออาชีพ (Smart Entrepreneur)

๒) พัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ (young Smart Farmer) รวมทั้งสนับสนุนกลุ่ม สถาบันเกษตรกรในพื้นที่ให้เป็นผู้บริหารจัดการธุรกิจการเกษตรอย่างครบวงจร (Smart Farming) โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยในการจัดทำฐานข้อมูล เพื่อการวางแผนการผลิตและการตลาด ตลอดจนองค์ความรู้และเครือข่าย หน่วยงานวิจัยและพัฒนานวัตกรรม

๔. พัฒนาคุณภาพแรงงาน และระบบบริการแรงงานเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัด

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) พัฒนาศักยภาพคนในช่วงชีวิตวัยแรงงาน โดยมุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพ ทักษะและสมรรถนะแรงงานจังหวัดปัตตานีให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัดที่มุ่งเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมเกษตรและต่อเนื่องภาคการเกษตร อุตสาหกรรมอาหารฮาลาล

๒) พัฒนาและสนับสนุนทักษะฝีมือแรงงานทั้งในระบบและนอกระบบการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดทั้งในพื้นที่และต่างประเทศ รองรับการพัฒนาเขตอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป เมืองการค้าและเมืองท่องเที่ยวชายแดน สนับสนุนผู้ประกอบการจ้างงาน สำหรับผู้ที่ได้รับการพัฒนาทักษะแรงงานในพื้นที่และสนับสนุนแรงงานที่มีทักษะเป็นผู้ประกอบการรุ่นใหม่

๓) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ โดยเพิ่มผลิตภาพและคุ้มครองแรงงานฝีมือที่มีคุณภาพและความริเริ่มสร้างสรรค์ มีความปลอดภัยในการทำงาน

๔) การเพิ่มแรงงานคุณภาพเพื่อลดวิกฤติปัญหาการขาดแคลนแรงงานในภาคการผลิต ภาคการเกษตร ภาคอุตสาหกรรมและบริการ อีกทั้งกำลังแรงงานมีทักษะไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด พร้อมทั้งเสริมสร้างขีดความสามารถของจังหวัดให้เป็นแหล่งกลางที่สำคัญของการผลิตและพัฒนาแรงงาน คุณภาพรองรับอุตสาหกรรมอาหารและอุตสาหกรรมบริการมาตรฐานฮาลาล เพื่อรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยวในพื้นที่ประเทศ และการเชื่อมโยงกับนานาชาติ

๕) การพัฒนาศักยภาพแรงงานเพื่อรองรับเศรษฐกิจและสังคมในอนาคต (เทคโนโลยีดิจิทัล และสังคมผู้สูงอายุ) ให้ความสำคัญการพัฒนาทักษะดิจิทัลแก่แรงงานของจังหวัดเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มจากทักษะแรงงานแก่อุตสาหกรรมบริการและอุตสาหกรรมการผลิตของจังหวัด

๕. พัฒนาผู้ประกอบการรายเดิม และสร้างผู้ประกอบการรายใหม่และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม สู่เมืองเกษตรอุตสาหกรรมและการค้า การบริการ

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีทักษะและจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการที่มีความสามารถในการแข่งขันและมีอัตลักษณ์ชัดเจน โดย (๑) สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ (๒) สร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน (๓) สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด (๔) สร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูล (๕) ปรับบทบาทโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ

๒) พัฒนาพื้นที่เป้าหมายสามเหลี่ยมชายแดนใต้ (อำเภอหนองจิก) ให้เป็นอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

๓) ยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลางและลดความเหลื่อมล้ำของคนปัตตานี

๔) ส่งเสริมและสนับสนุนปัจจัยการผลิต พัฒนาสินค้าและบริการ เพื่อสร้างมูลค่า และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ

๕) ส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็ง ส่งเสริมการรวมกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน อาทิ เครื่องแต่งกายมุสลิม สินค้า OTOP โดยใช้ภูมิปัญญาและกลไกประชารัฐในการสนับสนุน

ความรู้ในออกแบบผลิตภัณฑ์ การผลิต และการจัดการตลาด รวมทั้งสร้างเอกลักษณ์ของสินค้า ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีการเพิ่มช่องทางการตลาด และสนับสนุนการตลาดโดยผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-commerce)

๖. สร้างบรรยากาศเมืองการค้าชายแดนใต้ สร้างกลไกในการสื่อสารและประชาสัมพันธ์ ภาพลักษณ์และความเชื่อมั่นแก่นักลงทุน คู่ค้าและนักท่องเที่ยว

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) พัฒนาและส่งเสริมการค้าชายแดนเชื่อมโยงหนองจิก ปัตตานีกับสุโขทัย และเบตง พร้อมทั้ง กำหนดมาตรการส่งเสริมการลงทุนที่เหมาะสมให้ผู้ประกอบการ จัดระบบสิ่งแวดล้อมเพื่อสนับสนุนการลงทุน และเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการของศูนย์บริการแบบเบ็ดเสร็จและสนับสนุนยกระดับการพัฒนากิจกรรมทาง เศรษฐกิจที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่

๒) การประชาสัมพันธ์และการสื่อสารเพื่อเสริมสร้างความเชื่อมั่นของบรรยากาศการค้า การลงทุน ทั้งในรูปแบบของการสื่อสารผ่านช่องทางสื่อของรัฐ การเชื่อมโยงการสื่อสารประชาสัมพันธ์กับ เครือข่ายองค์กรภาคี รวมทั้งการสื่อสารการพัฒนาในรูปแบบสื่อดิจิทัล ทั้งนี้ให้ความสำคัญกับการสื่อสารกับประชาชนในพื้นที่ เพื่อหนุน เสริมบรรยากาศการค้าในพื้นที่ โดยเฉพาะในพื้นที่โครงการเมืองต้นแบบสามเหลี่ยม เศรษฐกิจ มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน อำเภอหนองจิก

๗. พัฒนามาตรฐาน ระเบียบ กฎเกณฑ์ ที่เอื้อต่อการพัฒนาระบบตลาด และเสริมสร้างตลาด ดิจิทัล สร้างแบรนด์ผลิตภัณฑ์และผลิตภัณฑ์ฮาลาลพรีเมียมปัตตานีรุกตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ ที่มีทักษะและจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการที่มีความสามารถในการแข่งขันและมีอัตลักษณ์ชัดเจน โดย (๑) สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ (๒) สร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน (๓) สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด (๔) สร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูล (๕) ปรับบทบาท และโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ

๒) ส่งเสริมและสนับสนุนปัจจัยการผลิต พัฒนาสินค้าและบริการ เพื่อสร้างมูลค่า และเพิ่มขีด ความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ

๓) การพัฒนาบริการแห่งรัฐ เบ็ดเสร็จครบวงจรหนุนเสริมการตลาด การค้า การลงทุนและการ พัฒนาบริการของจังหวัดปัตตานี รองรับเสริมสร้างศักยภาพของการแข่งขันและการเชื่อมโยงของจังหวัดในพื้นที่ ภาค ประเทศ อาเซียน และนานาชาติ (OSS)

๔) สร้างอุตสาหกรรมและการบริการแห่งอนาคต โดยเฉพาะบริการดิจิทัลข้อมูล และ ปัญญาประดิษฐ์ เพื่อรองรับการค้าการลงทุนและการบริการนักธุรกิจ

๘. พัฒนาศักยภาพสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ วัฒนธรรมของจังหวัดเพื่อ รองรับและเชื่อมโยงการท่องเที่ยวชายแดนใต้และภูมิภาคอาเซียนตอนใต้

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดปัตตานี โดยการส่งเสริมและพัฒนา จังหวัดปัตตานีให้กลายเป็นจุดหมายใหม่ของนักท่องเที่ยวทุกระดับในการเดินทางมาท่องเที่ยวและลงทุนโดยมุ่งเพิ่ม ขีดความสามารถของจังหวัดในการเป็นจุดหมายปลายทางที่สำคัญของการท่องเที่ยวระดับโลกที่ดึงดูดนักท่องเที่ยว มาจังหวัดปัตตานี โดยเฉพาะการท่องเที่ยวเชิงศาสนาและวัฒนธรรม พร้อมทั้งเพิ่มสัดส่วนนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ

ในกลุ่มท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม ท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพความงามและแพทย์แผนไทยและท่องเที่ยวโยงูภูมิภาค ที่เชื่อมต่อกับสามเหลี่ยมชายแดนใต้สู่โกลบอลและเบตง พร้อมทั้งการเชื่อมโยงนักท่องเที่ยวทางใต้จากจังหวัดสงขลาและการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวที่สามารถเชื่อมโยงและดึงดูดนักท่องเที่ยวฝั่งอันดามันและอ่าวไทย

๒) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติและวัฒนธรรม โดยปรับปรุงภูมิทัศน์สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการที่เพียงพอและได้มาตรฐาน มีความปลอดภัย และส่งเสริมกิจกรรมและรูปแบบการท่องเที่ยวที่หลากหลายและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ อาทิ ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม การท่องเที่ยวเชิงอาหาร การท่องเที่ยวเชิงเกษตร และการท่องเที่ยวชุมชน สนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริการ เช่น ที่พักและมัคคุเทศก์ เป็นต้น การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว และการสร้างเครือข่ายบริหารจัดการและเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวทั้งภายในและภายนอกภาค

๓) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว โดยการอนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติเพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนของชุมชนโดยการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว

๔) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล โดยการฟื้นฟูชายหาดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลที่ได้รับการป้องกันและแก้ไขทั้งระบบ และมีนโยบายการชายฝั่งแบบบูรณาการอย่างเป็นองค์รวม

๕) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง โดยการสงวนรักษา อนุรักษ์ ฟื้นฟูและพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ มรดกทางสถาปัตยกรรมและศิลปะวัฒนธรรม อัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นบนฐานธรรมชาติและฐานวัฒนธรรม อย่างยั่งยืน

๖) การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน โดยการเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ สร้างความเชื่อมโยงของห่วงโซ่มูลค่าระหว่างของภาคเกษตร อุตสาหกรรม การบริการ การค้าและการลงทุน

๗) พัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ได้แก่ การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ให้มีความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยว โปรแกรมท่องเที่ยวที่หลากหลายตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้ทุกกลุ่ม และการยกระดับกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวเดิม และการสร้างกิจกรรมส่งเสริมท่องเที่ยวเชิงธุรกิจขนาดใหญ่ การพัฒนาโครงข่ายคมนาคมที่มีมาตรฐานเพื่อเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวชายแดนเข้าสู่จังหวัดปัตตานี รวมถึงการพัฒนาศักยภาพและความเข้มแข็งบุคลากรด้านการท่องเที่ยวผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว และเครือข่ายชุมชนท่องเที่ยว

๘) ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ วัฒนธรรม และเมืองท่องเที่ยวชายแดนโดยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการที่ได้มาตรฐาน พัฒนากิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว (Event) ที่หลากหลาย และเป็นอัตลักษณ์ของพื้นที่

๙) การสร้างสิ่งดึงดูดใจการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ วัฒนธรรม และเมืองท่องเที่ยวชายแดนโดยการ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการที่ได้มาตรฐาน พัฒนากิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว (Event) ที่หลากหลาย และเป็นอัตลักษณ์ของพื้นที่

๑๐) การสร้างสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวใหม่พร้อมทั้งพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่มีความพร้อมเชิงพื้นที่ อาทิ ไตรกีฬา วิ่งมาราธอน วิ่งเทรล ทั้งในรูปแบบกีฬาในประเทศและระดับนานาชาติ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาสังคม เสริมสร้างศักยภาพ ชุมชนนำอยู่ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อุดมสมบูรณ์อย่างยั่งยืน

เป้าหมาย

- ๑) ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์เพิ่มขึ้น ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมลดลง
- ๒) ชุมชน/หมู่บ้านเข้มแข็ง ท้องถิ่นนำอยู่ ประชาชนมีส่วนร่วม
- ๓) ประชาชนมีคุณภาพ สุขภาพดี มีความมั่นคงในชีวิตเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้านสังคม และทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม สามารถจัดลำดับความสำคัญของกลยุทธ์ และกำหนดกลยุทธ์ตามหลักห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ดังนี้

๑. พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมป่าต้นน้ำ นิเวศน์ทางทะเล และพัฒนาแหล่งทรัพยากรรองรับการเกษตร การท่องเที่ยว อุตสาหกรรมฮาลาล และอาหารฮาลาล

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) การสร้างการเติบโตของจังหวัดบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่สำคัญในการเพิ่มพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การฟื้นฟูสภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรม การบริหารจัดการการเติบโตในทุกมิติของจังหวัดที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจจากฐานชีวภาพ โดย (๑) การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนฐานเศรษฐกิจสีเขียว โดยการอนุรักษ์และฟื้นฟู ความหลากหลายทางชีวภาพ การอนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำปัตตานี แม่น้ำสายบุรี พร้อมทั้งการรักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในชุมชน และการส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน เป็นเกษตรปลอดภัย ปลอดภัยสารเคมีให้เพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง (ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และบริบทของจังหวัดปัตตานี (๒) การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล โดย การเพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพทางทะเล การปรับปรุงฟื้นฟูสร้างใหม่ทรัพยากรชายฝั่งทะเลของปัตตานี โดยเฉพาะอำเภอสายบุรี อำเภอหนองจิก อำเภอปะนาเระ การฟื้นฟูชายหาดตามแนวอ่าวปัตตานีโดยเฉพาะอำเภอยะหริ่งพร้อมทั้งพัฒนา และเพิ่มสัดส่วนกิจกรรมทางทะเล ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การกำจัดขยะในแม่น้ำ ลำคลองการเก็บขยะทางทะเล การสร้างแหล่งที่อยู่ของปลา เป็นต้น

๒) การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศโดยการปรับตัวเพื่อลดความสูญเสียและความเสียหายจากภัยจากธรรมชาติและผลกระทบที่ส่งผลกระทบต่อสภาพภูมิอากาศ โดยเฉพาะการแก้ปัญหา น้ำเค็มรุกพื้นที่การเกษตรปากคลองตุงและในพื้นที่เสี่ยงในชายฝั่งตลอดชายฝั่งทะเลของจังหวัดปัตตานี (ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนเศรษฐกิจฉบับที่ ๑๒ และบริบทของจังหวัดปัตตานี

๓) พัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศในอำเภอหนองจิกโดยมุ่งเน้นการจัดทำแผนผังภูมิเวศ พื้นที่อุตสาหกรรม การจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม การส่งเสริมการตลาดใช้สารเคมี ในภาคการเกษตรทั้งระบบของจังหวัดปัตตานี การสงวนรักษาอนุรักษ์ฟื้นฟูและพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติอัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่นชาวประมงพื้นบ้านให้อยู่บนฐานธรรมชาติและฐานวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน

๔) การพัฒนาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อรองรับการเกษตรโดยการสร้างใหม่ฐานทรัพยากรแหล่งน้ำ ฝ่ายชลประทาน สร้างระบบป้องกันน้ำท่วม และสร้างระบบกระจายน้ำใหม่เพื่อการเกษตรอย่างทั่วถึง โดยเฉพาะเกษตรเป้าหมายทางเศรษฐกิจ เกษตรแหล่งใหม่

๕) พื้นฟูชายหาดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ชายฝั่งทะเลได้รับการป้องกันและแก้ไขทั้งระบบและมีนโยบายการจัดการชายฝั่งแบบบูรณาการอย่างเป็นองค์รวม

๒. สร้างมาตรการรองรับปัญหาและภัยพิบัติทางธรรมชาติ การเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศโลกร้อน ลดภัยคุกคามทางธรรมชาติอย่างยั่งยืน

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) การพัฒนาระบบเตรียมความพร้อมแห่งชาติ และการบริหารจัดการภัยคุกคามให้มีประสิทธิภาพ และการพัฒนากลไกให้พร้อมสำหรับการติดตาม เฝ้าระวัง แจ้งเตือน ป้องกัน แก้ไขปัญหาภัยพิบัติอย่างเป็นรูปธรรม

๒) การปรับตัวเพื่อลดความสูญเสียและเสียหายจากภัยธรรมชาติและผลกระทบเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยเฉพาะการกัดเซาะชายฝั่ง การรุกคืบของน้ำเค็ม การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ และลดความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สินที่เกิดจากสาธารณภัย

๓) การบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ โดยเฉพาะน้ำท่วมในพื้นที่ท่วมซ้ำซากและพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญของจังหวัด เช่น ตำบลปะกาอะรัง ตำบลรุสมิแล ตำบลตะบิง เป็นต้น พร้อมทั้งพัฒนาระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ เพื่อการบริหารจัดการภัยคุกคามทางธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและปัญหาภัยพิบัติทางธรรมชาติด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลที่ทันสมัยและเชื่อมโยงกับการพัฒนาการเกษตรและมิติด้านอื่น ๆ ของจังหวัด

๔) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการและกลไกปัญหาความขัดแย้งด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕) การพัฒนาปรับปรุงประสิทธิภาพระบบเก็บกักน้ำและระบบกระจายน้ำ การปรับปรุงแหล่งน้ำตามธรรมชาติให้มีความสะอาดสำหรับใช้ในภาคการเกษตร การอุปโภคบริโภคที่เพียงพอและปลอดภัยในชุมชน

๖) การแก้ไขปัญหาภัยพิบัติในพื้นที่เสี่ยงภัย และพื้นที่ประสบภัยซ้ำซาก เพื่อให้ชุมชนมีความเข้มแข็ง สามารถบริหารจัดการปัญหาภัยพิบัติด้วยตนเอง

๓. เสริมสร้างความเข้มแข็งทางคุณธรรม ศาสนา ประเพณี ศิลปะวัฒนธรรม รักษาอัตลักษณ์ที่ดั่งามบนความเป็นพหุวัฒนธรรมที่ยั่งยืน

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม มุ่งเน้นให้สถาบันทางสังคมร่วมปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ โดย (๑) การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมผ่านการเลี้ยงดูในครอบครัว (๒) การบูรณาการเรื่องความซื่อสัตย์ วินัย คุณธรรม จริยธรรม ในการจัดการการเรียนการสอนในสถานศึกษา (๓) การสร้างความเข้มแข็งในสถาบันทางศาสนา (๔) การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน (๕) การสร้างค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์จากภาคธุรกิจ (๖) การใช้สื่อและสื่อสารมวลชนในการปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมของคนในสังคม (๗) การส่งเสริมให้คนไทยมีจิตสาธารณะและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม โดยมุ่งสร้างและพัฒนาจังหวัดปัตตานีให้เป็นจังหวัดจิตอาสา เราทำดีด้วยหัวใจ ที่มีในทุกหมู่บ้านทั่วทั้งจังหวัดและดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง จนกลายเป็นวิถีชีวิตจิตอาสาประจำถิ่นที่เข้มแข็ง

๒) สร้างความเข้มแข็งของสังคมพหุวัฒนธรรม โดยสร้างความเข้าใจและการยอมรับในการอยู่ร่วมกันของสังคมพหุวัฒนธรรมเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข และรักษาอัตลักษณ์วัฒนธรรมที่หลากหลาย สนับสนุนกิจกรรมการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม สร้างเครือข่ายความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของชุมชนในการดูแลรักษาความปลอดภัยของชุมชนและท้องถิ่น

๓) การสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มจากประเพณี ศิลปวัฒนธรรมเชื่อมโยงการท่องเที่ยวและการพัฒนาต่อยอดนวัตกรรมวิถีในชุมชนของจังหวัดปัตตานีให้สามารถรักษาอัตลักษณ์ที่ดึงดูดบนความเป็นพหุวัฒนธรรมที่สามารถสร้างรายได้ให้กับชุมชนและเชื่อมโยงการท่องเที่ยวของชุมชน (บริบทความต้องการของพื้นที่)

๔) ส่งเสริมการอนุรักษ์และสร้างคุณค่าของอัตลักษณ์ประเพณีประจำถิ่นทั้งด้านการแต่งกาย (ชุดบานาง ชุดกูรง ชุดตะโละบลางอ) อาหารถิ่น (ข้าวย่ำ นาซิดาแม ไข่ขอมและ เป็นต้น) ภาษา (พิเทน ปะนาเระ) และวิถีชีวิตที่สามารถเชื่อมโยงกับการสร้างงานอาชีพ รายได้ และการท่องเที่ยว

๔. สร้างเสริมสุขภาพประชาชนพัฒนาทั่วทุกชุมชน หมู่บ้านให้เป็นพื้นที่สุขภาวะดีแบบมีส่วนร่วม พร้อมยกระดับการบริการสุขภาพรองรับการพัฒนาเมือง และการเชื่อมโยงนานาชาติ

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสาธารณสุข โดยเฉพาะผู้มีรายได้น้อย กลุ่มด้อยโอกาส (คนพิการ คนสูงอายุ คนยากจน ผู้ป่วยเอดส์ ผู้พันโทษ รนเร่ร่อน/ขอทาน ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ความไม่สงบฯ)

๒) เสริมสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องในกลุ่มเป้าหมาย แม่และเด็ก เพื่อลดปัญหาแม่ตายและเด็กพัฒนาการไม่ผ่านเกณฑ์

๓) เสริมสร้างสุขภาพจิตแก่ประชาชนในกลุ่มเสี่ยงผู้ที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ความไม่สงบ ให้ได้รับการเยียวยาทั่วถึงต่อเนื่องจนมีภาวะปกติสุข พร้อมทั้งระดมพลังภาคีทุกภาคส่วนร่วมแก้ปัญหา การเจ็บป่วยป่วยตาย ในโรคสำคัญของจังหวัด

๔) เสริมสร้างพลังทางสังคม โดยสนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ ภาคประชาสังคม และประชาชน

๕) จัดระบบเมืองที่เอื้อต่อการสร้างชีวิตและสังคมที่มีคุณภาพและปลอดภัย ให้สามารถตอบสนองต่อสังคมสูงวัย และแนวโน้มของการขยายตัวของเมืองในอนาคต

๕. สร้างความเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำ เติบโตเศรษฐกิจชุมชน สร้างชุมชนเข้มแข็งพึ่งตนเอง โดยการมีส่วนร่วม ยึดหลักเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ ให้ความสำคัญกับการจัดบริการของรัฐที่มีคุณภาพทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข ให้กับผู้ที่ด้อยโอกาสและผู้ที่ยากจนในพื้นที่ห่างไกลการจัดสรรที่ดินทำกิน สนับสนุนในเรื่องการสร้างอาชีพ รายได้ และสนับสนุนการเพิ่มผลิตภาพ ผู้ด้อยโอกาส สตรี และผู้สูงอายุรวมทั้งกระจายการจัดบริการภาครัฐให้มีความครอบคลุมและทั่วถึงทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ ตลอดจนสร้างชุมชนเข้มแข็งให้เป็นพลังร่วมทางสังคมเพื่อสนับสนุนการพัฒนาและพร้อมรับผลประโยชน์จากการพัฒนาโดยส่งเสริมการประกอบอาชีพของผู้ประกอบการระดับชุมชน การสนับสนุนศูนย์ฝึกอาชีพชุมชน ส่งเสริมให้ชุมชนจัดสวัสดิการและบริการในชุมชน และผลักดันกลไกการกระจายที่ดินทำกินและการบริหารจัดการที่ดินของชุมชน โดยมุ่งบรรลุเป้าหมายสำคัญในการยกระดับรายได้ประชากรกลุ่มร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุด

๒) ส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็ง ส่งเสริมการรวมกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน อาทิ เครื่องแต่งกายมุสลิม สินค้า OTOP โดยใช้ภูมิปัญญาและกลไกประชารัฐในการสนับสนุนความรู้ในการออกแบบผลิตภัณฑ์ การผลิต และการจัดการตลาด รวมทั้งสร้างเอกลักษณ์ของสินค้าส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการเพิ่มช่องทางการตลาด และสนับสนุนการตลาดผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-commerce)

๓) การพัฒนาวิสาหกิจขนาดย่อม ขนาดเล็กและขนาดกลาง วิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจเพื่อสังคม เพื่อขยายฐานการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากให้มีความครอบคลุมมากขึ้น เป็นการสร้างโอกาสเศรษฐกิจสำหรับกลุ่มต่าง ๆ ในสังคม โดยดำเนินการควบคู่ไปกับการพัฒนาและส่งเสริมสังคมผู้ประกอบการที่ผลิตได้และขายเป็น

๔) การเสริมสร้างพลังทางสังคม โดย (๑) สร้างสังคมเข้มแข็งที่แบ่งปันไม่ทอดทิ้งกัน และมีคุณธรรม โดยสนับสนุนการรวมตัวและดึงพลังของภาคส่วนต่าง ๆ (๒) การรองรับสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ (๓) สนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ ภาคประชาสังคมและภาคประชาชน (๔) ส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศและบทบาทของสตรีในการสร้างสรรค์สังคม (๕) สนับสนุนการพัฒนาทุนทางสังคม และวัฒนธรรม และ (๖) สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อ สร้างสรรค์ เพื่อรองรับสังคมยุคดิจิทัล

๕) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง โดย (๑) ส่งเสริมการปรับพฤติกรรมในระดับครัวเรือนให้มีขีดความสามารถในการจัดการวางแผน ชีวิต สุขภาพ ครอบครัว การเงินและอาชีพ (๒) เสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในการพึ่งตนเองและการพึ่งพากันเอง (๓) สร้างการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อสร้างประชาธิปไตยชุมชน และ (๔) สร้างภูมิกันทางปัญญาให้กับชุมชน

๖. ยุกระดับคุณภาพการศึกษา พัฒนาคุณภาพคน พัฒนาเมือง ชุมชน สู่พื้นที่แห่งการเรียนรู้ที่ประชาชน ชุมชนมีศักยภาพในการพัฒนาตนเอง

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง โดยสร้างภูมิคุ้มกันทางปัญญาให้กับชุมชน ให้ประชาชนเข้าถึงการศึกษา ลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาคุณภาพ เพิ่มบทบาทการศึกษาและเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อให้ประชาชนมีทักษะในการพัฒนาคุณภาพชีวิตได้ด้วยตนเอง และเสริมการพัฒนาสันติสุขในพื้นที่

๒) พัฒนาและยกระดับคุณภาพการศึกษา พัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัยและใช้เทคโนโลยีทางการศึกษา (เช่น อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ E-book บทเรียนออนไลน์ (E-learning) ห้องเรียนเสมือนจริง (Visual Classroom) และสื่อหลายมิติ เป็นต้น) เพื่อยกระดับการศึกษาขยายโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียนในชุมชน พร้อมทั้งพัฒนาขีดความสามารถของโรงเรียนและสถานศึกษาทุกประเภทของจังหวัดให้จัดการศึกษาให้ได้มาตรฐาน พัฒนาขีดความสามารถครูและการสร้างสื่อการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความจำเป็นและบริบทของพื้นที่

๓) การสร้างเส้นทางอาชีพ สภาพแวดล้อมการทำงาน และระบบสนับสนุนที่เหมาะสมสำหรับผู้ที่มีความสามารถพิเศษผ่านกลไกต่าง ๆ และส่งเสริมนักเรียน นักศึกษา ที่มีขีดความสามารถในการสร้างสรรค์นวัตกรรมเพื่อต่อยอดนวัตกรรม

๔) ยุกระดับศักยภาพ ทักษะและสมรรถนะของผู้สูงอายุ ใช้ผู้สูงอายุเป็นพลังในการขับเคลื่อนจังหวัด

๕) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์โดยการสร้างความเป็นอยู่ที่ดีมีสุขของครอบครัวไทย และการพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และการสร้างสภาพแวดล้อมชุมชนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยตนเองตลอดชีวิต

๖) การปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการพัฒนาทักษะ สำหรับศตวรรษที่ ๒๑ มุ่งพัฒนาคนปัดตานีให้มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เทคโนโลยีสารสนเทศ เทคโนโลยีดิจิทัล และเทคโนโลยีที่กระทบต่อการใช้ชีวิตของประชาชนเพื่อให้ทุกคนเท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลง

๗) การเสริมสร้างพลังทางสังคม โดยสร้างสังคมเข้มแข็งที่แบ่งปัน ไม่ทอดทิ้งกัน และมีคุณธรรม โดยการสนับสนุนการรวมตัวและดึงพลังของภาคส่วนต่าง ๆ และการรองรับสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

๗. พัฒนาระบบการบริการและการบริหารจังหวัดให้เป็นภาครัฐของประชาชนที่มีความเข้มแข็ง ทันสมัย และธรรมาภิบาล

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) ส่งเสริมการพัฒนาการบริการของหน่วยงานรัฐในจังหวัดปัดตานีโดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลางตอบสนองความต้องการและให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส พัฒนาระบบบริการของรัฐให้ได้มาตรฐานสากล และเชื่อมโยงการให้บริการสาธารณะผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล

๒) เสริมสร้างการบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์ภาค ยุทธศาสตร์จังหวัด และการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) เป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่ พร้อมทั้งพัฒนาระบบการติดตามประเมินผล ที่สะท้อนการบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ของจังหวัดในทุกระดับ

๓) ส่งเสริมการพัฒนาหน่วยงานรัฐของจังหวัดปัดตานีให้มีความทันสมัย สามารถบริหารจัดการภารกิจและบริการประชาชนด้วยระบบดิจิทัล

๔) ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรภาครัฐให้เป็นคนดี คนเก่ง ยึดหลักคุณธรรมจริยธรรมมีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่นและเป็นมืออาชีพที่มีความเข้าใจในสังคมพหุวัฒนธรรม เข้าใจ เข้าถึงการพัฒนาของพื้นที่อย่างแท้จริง

๕) เชื่อมโยงระบบข้อมูลเพื่อมุ่งเน้นการสนองตอบความต้องการของประชาชนในพื้นที่

๖) การสร้างนวัตกรรมและโครงสร้างพื้นฐานรองรับการบริการจัดการ ภาครัฐให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การเสริมสร้างความมั่นคง พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและเชื่อมโยงการคมนาคม

เป้าหมาย

๑) ประชาชนมีความปลอดภัย สามารถดำรงชีวิตอย่างมีความสุข และมีความเชื่อมั่นต่อรัฐ

๒) ระบบการคมนาคมขนส่งและการโลจิสติกส์รองรับการพัฒนาจังหวัด และการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน

กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความมั่นคงและโครงสร้างพื้นฐาน สามารถจัดลำดับความสำคัญของกลยุทธ์ และกำหนดกลยุทธ์หลักห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ดังนี้

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) การพัฒนารักษาความสงบภายในเพื่อเสริมสร้างความสงบเรียบร้อยและสันติสุขในจังหวัดโดยการพัฒนากลไกที่สามารถป้องกันและขจัดสาเหตุของประเด็นปัญหาความมั่นคงที่สำคัญของหมู่บ้าน

๒) การสร้างความเข้มแข็งของสังคมพหุวัฒนธรรมโดยการสร้างความเข้าใจและการยอมรับในการอยู่ร่วมกันของสังคมพหุวัฒนธรรมเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข และรักษาอัตลักษณ์วัฒนธรรมที่หลากหลาย สนับสนุนกิจกรรมการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม สร้างเครือข่ายความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของชุมชนในการดูแลรักษาความปลอดภัยของชุมชนและท้องถิ่น

๓) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ โดยสร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง

๔) การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ ให้ความสำคัญกับการจัดบริการของรัฐที่มีคุณภาพให้กับผู้ด้อยโอกาส สนับสนุนในการสร้างอาชีพรายได้และสนับสนุนการเพิ่มผลผลิตผู้ด้อยโอกาส สตรี และผู้สูงอายุ รวมทั้งการกระจายบริการภาครัฐให้มีความครอบคลุมและทั่วถึงในเชิงปริมาณและคุณภาพ ตลอดจนสร้างชุมชนเข้มแข็งให้เป็นพลังร่วมทางสังคมเพื่อสนับสนุนการพัฒนาและพร้อมรับผลประโยชน์จากการพัฒนา

๕) การฟื้นฟูพื้นฐานด้านความมั่นคงที่เป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ให้ความสำคัญกับการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสันติของผู้มีความเห็นต่างทางความคิดและอุดมการณ์ บนพื้นฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

๒. เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันปราบปรามและเฝ้าระวังภัยคุกคามต่อประชาชนและความมั่นคงของจังหวัดด้วยการทำงานแบบบูรณาการ ผสานความทันสมัยของเทคโนโลยี และคุณภาพบุคลากร

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง เพื่อแก้ไขปัญหาเดิม และป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาใหม่เกิดขึ้น เน้นการกลไกและองค์กรขับเคลื่อนยุทธศาสตร์จังหวัดปัตตานี ด้านความมั่นคงและการพัฒนาระดับศักยภาพความเข้มแข็งคนในชุมชนปัตตานี เพื่อให้ปัตตานีเป็นเมืองปลอดภัยพัฒนาพื้นที่สู่ความสันติสุขที่ยั่งยืน

๒) การพัฒนาศักยภาพของจังหวัดให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของจังหวัด และเสริมสร้างสังคมปลอดภัย สามัคคี สร้างภาพลักษณ์ดี เพื่อความเชื่อมั่นของสังคมและนานาชาติที่มีต่อปัตตานี พร้อมทั้งสร้างมาตรการกลไกที่นำไปสู่ความขัดแย้งทางอุดมการณ์และความแตกต่างทางความคิดทางสังคมให้ลดลง พร้อมทั้งเฝ้าระวังปัญหาความไม่มั่นคงจากการค้ำมนุษย์ในกลุ่มอุตสาหกรรมการประมงและบริการอื่นในพื้นที่

๓) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม เพื่อให้กลไกสำคัญต่าง ๆ ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีการใช้หลักธรรมาภิบาล และการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด

๔) การป้องกันและปราบปรามปัญหาอาชญากรรม โดยพัฒนากลไกให้พร้อมสำหรับการติดตามเฝ้าระวัง แจ้งเตือน ป้องกัน และแก้ไขปัญหาความมั่นคงแบบองค์รวมอย่างเป็นรูปธรรม

๓. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน และพัฒนาการคมนาคมทั้งทางบก ทางราง ทางน้ำ ทางอากาศ ให้มีความปลอดภัย มีมาตรฐานเชื่อมโยงจังหวัดกับกลุ่มจังหวัดประเทศอาเซียน และนานาชาติ

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) เชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมไว้รอยต่อ และพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการขนส่งและโลจิสติกส์รองรับยุทธศาสตร์สามเหลี่ยมเศรษฐกิจชายแดนใต้เพื่อการเชื่อมโยงนิคมอุตสาหกรรมหนองจิกกับด่านชายแดนสุโขทัยโลกและเบตง

๒) การร่วมมือทางการพัฒนากับประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาค โลก รวมถึงองค์การภาครัฐและที่มิใช่ภาครัฐ เพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณสุขปโภคหนุนเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจการพัฒนาคุณภาพชีวิตและความมั่นคงสันติสุขในพื้นที่

๓) การพัฒนาระบบการคมนาคมและโลจิสติกส์ทางน้ำเพื่อรองรับอุตสาหกรรมประมงและการเชื่อมโยงการขนส่งสินค้าของจังหวัดปัตตานีกับพื้นที่ระหว่างประเทศ พัฒนาท่าเทียบเรือของจังหวัดระบบโลจิสติกส์ให้ได้มาตรฐาน

๔) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงบริการแห่งรัฐและเพิ่มประสิทธิภาพในการพัฒนาของพื้นที่ และศักยภาพการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม

๔. ปรับสภาพแวดล้อมเมือง สร้างภูมิทัศน์ใหม่ ให้มีความเป็นอารยะสถาปัตยกรรมทันสมัย เมืองสะอาด อนุรักษ์พลังงาน ต้นแบบ Smart City ชายแดนใต้

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) จัดระบบเมืองที่เอื้อต่อการสร้างชีวิตและสังคมและสังคมที่มีคุณภาพและปลอดภัย ให้สามารถตอบสนองต่อสังคมผู้สูงอายุและแนวโน้มของการขยายตัวของเมืองในอนาคต

๒) การยกระดับโครงสร้างทางกายภาพ สิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์เมืองเพื่อการพัฒนาสู่พื้นที่แห่งความทันสมัยและเป็นสากล (Smart City) โดยการส่งเสริมให้พื้นที่ที่มีความพร้อมในการเป็นพื้นที่ที่สะอาดและอนุรักษ์พลังงาน พื้นที่ที่มีความทันสมัยด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล พื้นที่ที่เป็นอารยะสถาปัตยกรรม พื้นที่ที่มีความสะดวกสบาย และเชื่อมโยงการเดินทางอย่างทั่วถึงและปลอดภัย และเป็นพื้นที่ที่มีการออกแบบให้มีอัตลักษณ์ประจำถิ่นปัตตานี ทั้งนี้ กำหนดพื้นที่เป้าหมาย ตำบลตันหยงลูโละ และตำบลราราโหม พื้นที่ที่มีศักยภาพ และพื้นที่ที่เป็นพื้นที่หลักทางเศรษฐกิจ

๓) เตรียมพร้อมเมืองสู่สังคมดิจิทัล และพัฒนาสู่เมืองแห่งความทันสมัยด้วยเทคโนโลยีเน้นการพัฒนาศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจจังหวัด สังคมและเทคโนโลยี และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสมัยใหม่ เชื่อมโยงพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์

๔. ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนจังหวัดปัตตานี

“สร้างปัตตานีเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้คู่คุณธรรม มีวิถีชีวิตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีจิตอาสา ดำรงอยู่บนพื้นฐานความหลากหลายทางวัฒนธรรม อยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข”

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการศึกษาและสังคมให้มีคุณภาพ

กลยุทธ์ที่ ๑.๑ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาทุกประเภท และทุกระดับให้ได้มาตรฐาน และเป็นไปตามความต้องการของท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ ๑.๒ ส่งเสริม ทำนุบำรุงศาสนา ศาสนาสถาน อนุรักษ์และสืบสานขนบธรรมเนียม ประเพณี ศิลปะวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ ๑.๓ ส่งเสริม สนับสนุนให้เกิดความเข้มแข็งในชุมชนและสถาบันครอบครัว

กลยุทธ์ที่ ๑.๔ ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก เยาวชนสตรี ผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาส

กลยุทธ์ที่ ๑.๕ ส่งเสริม สนับสนุนการควบคุมโรคติดต่อ การป้องกันและการแก้ไขปัญหาสุขภาพจิต

กลยุทธ์ที่ ๑.๖ การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

กลยุทธ์ที่ ๑.๗ ปรับปรุง จัดหาปัจจัยเครื่องมือ เครื่องใช้และการพัฒนาอาคารสถานที่ตลอดจน สภาพแวดล้อมในสถานที่ปฏิบัติงาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐาน

กลยุทธ์ที่ ๒.๑ ก่อสร้าง บุกเบิก ปรับปรุงและบำรุงรักษาถนน ทางเท้า ท่อระบายน้ำ สะพานระบบการขนส่งทางน้ำและท่าเทียบเรือ

กลยุทธ์ที่ ๒.๒ ปรับปรุง ติดตั้งระบบไฟฟ้าและก่อสร้างระบบประปา

กลยุทธ์ที่ ๒.๓ จัดให้มีและพัฒนาสถานที่เพื่อสาธารณะประโยชน์

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๓.๑ ส่งเสริมการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ ๓.๒ ส่งเสริม สนับสนุนการป้องกันและบรรเทาภัยพิบัติ

กลยุทธ์ที่ ๓.๓ ก่อสร้าง ปรับปรุง และบำรุงรักษาแหล่งน้ำธรรมชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาเศรษฐกิจและเอาชนะความยากจน

กลยุทธ์ที่ ๔.๑ ส่งเสริม สนับสนุนวิสาหกิจชุมชน กลุ่มอาชีพ และโครงการตามแนวพระราชดำริ

กลยุทธ์ที่ ๔.๒ สนับสนุนให้มีตลาดกลางจำหน่ายสินค้าและส่งเสริมการค้า การลงทุนในท้องถิ่นและพัฒนาองค์ความรู้ด้านการจัดการและการตลาด

กลยุทธ์ที่ ๔.๓ ส่งเสริม สนับสนุนความเข้มแข็งองค์กร/ชุมชน โดยวิธีการสหกรณ์เป็นแนวทางการดำเนินงาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาการกีฬาสู่ความเป็นเลิศและส่งเสริมการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ ๕.๑ ส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมด้านกีฬา นันทนาการให้กับประชาชนทุกระดับและพัฒนาทักษะกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

กลยุทธ์ที่ ๕.๒ ส่งเสริม สนับสนุนการก่อสร้างและปรับปรุงสนามกีฬา สถานที่นันทนาการ

กลยุทธ์ที่ ๕.๓ ก่อสร้าง ปรับปรุง สถานที่ที่เป็นแหล่งเรียนรู้ แหล่งท่องเที่ยวของประชาชน

กลยุทธ์ที่ ๕.๔ ปรับปรุง พัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โดยให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ส่งเสริมการรักษาความมั่นคงและเสริมสร้างสันติสุข

กลยุทธ์ที่ ๖.๑ ส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

กลยุทธ์ที่ ๖.๒ ส่งเสริม สนับสนุนและจัดให้มีระบบรักษาความสงบเรียบร้อยให้เกิดขึ้นภายในจังหวัด

กลยุทธ์ที่ ๖.๓ การเสริมสร้างความสามัคคีอันดีต่อกันเพื่อให้เกิดความเข้าใจของคนในชาติ

กลยุทธ์ที่ ๖.๔ ส่งเสริม สนับสนุนให้ประชาชนมีจิตอาสา

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปัตตานี

วิสัยทัศน์ (Vision) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปัตตานี (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) “พัฒนาท้องถิ่นก้าวไกลอย่างมคุณภาพ ใส่ใจสิ่งแวดล้อม สร้างสังคมพหุวัฒนธรรมสันติสุข ภายใต้เศรษฐกิจที่ มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน”

พันธกิจการพัฒนา

๑. ส่งเสริม สนับสนุนอาชีพ การค้า การลงทุน
๒. พัฒนาโครงการสร้างพื้นฐาน และการบริการสาธารณะ
๓. ส่งเสริม สนับสนุนการบริการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๔. ส่งเสริม พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
๕. ส่งเสริม สนับสนุนการศึกษา กีฬา ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๖. สนับสนุนการสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และสถาบันครอบครัว
๗. ส่งเสริม สนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด
๘. เสริมสร้างความเข้มแข็งด้านสุขภาพ
๙. พัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส

เป้าประสงค์

๑. ประชาชนมีอาชีพและรายได้ในการดำรงชีวิตอย่างเพียงพอ
๒. สร้างเครือข่ายการคมนาคมเชื่อมโยงระหว่างกัน
๓. ประชาชนตระหนักในการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและรักษาสิ่งแวดล้อม

๔. ประชาชนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐานและเป็นไปตามความต้องการของท้องถิ่น
๕. ประชาชนทุกระดับมีความเป็นอยู่และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
๖. ประชาชนมีความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นและส่งเสริมอาชีพชุมชน

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริม สนับสนุนโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ และการสร้างงาน สร้างอาชีพให้กับประชาชนในท้องถิ่นตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมและสนับสนุนอาชีพด้านการเกษตร ปศุสัตว์ ประมง และเสริมสร้างมูลค่าเพิ่ม เชื่อมโยงตลาดและนิคมอุตสาหกรรมตามแนวทางการเกษตรทฤษฎีใหม่สู่นิคมอุตสาหกรรมอาหารฮาลาล

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมการตลาด การค้า การลงทุน และจัดให้มีตลาดกลางจำหน่ายสินค้าท้องถิ่น การค้าออนไลน์ และสตาร์ทอัพ

กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริม สนับสนุนผู้ประกอบการในการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการผลิต ผลิตภัณฑ์และการตลาดของสินค้า เพื่อนำไปสู่ตลาดสากล

กลยุทธ์ที่ ๕ ส่งเสริมระบบเศรษฐกิจชุมชนควบคู่การพัฒนาองค์ความรู้ด้านการจัดการและอำนวยความสะดวก

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน บริการสาธารณะ และการจัดการพลังงาน

กลยุทธ์ที่ ๑ ก่อสร้าง บุกเบิก ปรับปรุง บำรุงรักษาคมนาคม สะพาน เขื่อน ระบบระบายน้ำ ระบบชลประทานขนาดเล็ก ท่าเทียบเรือ และสนามบินกีฬา

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาปรับปรุงระบบจราจร การขนส่ง และอำนวยความสะดวกทางถนน

กลยุทธ์ที่ ๓ จัดให้มีไฟฟ้าชื่อย่างทั่วถึงรวมทั้งพลังงานทดแทน

กลยุทธ์ที่ ๔ ก่อสร้าง ปรับปรุงแหล่งน้ำอุปโภค บริโภค และระบบประปา

กลยุทธ์ที่ ๕ จัดทำผังเมือง ผังตำบล

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๑ คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชุมชน

กลยุทธ์ที่ ๓ จัดทำระบบกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูลตลอดจนระบบบำบัดน้ำเสีย

กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาระบบการจัดการและป้องกันภัยพิบัติ

กลยุทธ์ที่ ๕ ปรับปรุงภูมิทัศน์ในชุมชน สถานที่ท่องเที่ยวและเมือง

กลยุทธ์ที่ ๖ สนับสนุนการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และส่งเสริมสินค้าการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านการศึกษา การกีฬา ส่งเสริมประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาทั้งในระบบ และนอกระบบทุกระดับ

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริม สนับสนุนบทบาทสถานศึกษา ศาสนสถาน ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เป็นแหล่งเรียนรู้ในชุมชน

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริม สนับสนุนการใช้สื่อนวัตกรรมเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมทำนุบำรุงศาสนา ศาสนสถาน ศาสนพิธีต่างๆ ศิลปะ จารีตประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ ๕ สนับสนุน ส่งเสริมการกีฬาและกิจกรรมการฝึกทักษะด้านกีฬาให้สู่ความเป็นเลิศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน สังคมให้มีคุณภาพ และยกระดับคุณภาพชีวิต

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมสนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด

กลยุทธ์ที่ ๒ เสริมสร้างความเข้มแข็งด้านสาธารณสุข และสุขภาพของประชาชน

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพและความมั่นคงในชีวิต สถาบันครอบครัว และชุมชน

กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส

๖. ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเศรษฐกิจ เชื่อมโยงและสอดคล้องกับแผนพัฒนาในระดับต่างๆ ดังนี้

ยุทธศาสตร์จังหวัดปัตตานี

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การสร้างเสริมเศรษฐกิจที่เข้มแข็ง จากฐานเกษตรอุตสาหกรรมผลผลิตฮาลาล การค้าบริการ และการท่องเที่ยว

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาสังคม เสริมสร้างศักยภาพคน ชุมชนน่าอยู่ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อุดมสมบูรณ์อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ เพิ่มศักยภาพการผลิตภาคเกษตร อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและการตลาด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ เสริมสร้างการค้าการลงทุนในพื้นที่เศรษฐกิจที่สำคัญ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันอย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑๐ ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านคนและสังคม เชื่อมโยงและสอดคล้องกับแผนพัฒนาในระดับต่างๆ ดังนี้

ยุทธศาสตร์จังหวัดปัตตานี

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาสังคม เสริมสร้างศักยภาพคนชุมชนน่าอยู่ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อุดมสมบูรณ์อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ ส่งเสริมความเข้มแข็งให้กับชุมชนบนพื้นฐานสังคมพหุวัฒนธรรม

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ ยุทธศาสตร์ชาติการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมโยงและสอดคล้องกับแผนพัฒนาในระดับต่าง ๆ ดังนี้

ยุทธศาสตร์จังหวัดปัตตานี

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การเสริมสร้างความมั่นคง พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและเชื่อมโยงการคมนาคม

ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ วัฒนธรรม และเมืองท่องเที่ยวชายแดน

แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านแหล่งน้ำ เชื่อมโยงและสอดคล้องกับแผนพัฒนาในระดับต่าง ๆ ดังนี้

ยุทธศาสตร์จังหวัดปัตตานี

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาสังคม เสริมสร้างศักยภาพคน ชุมชนน่าอยู่ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อุดมสมบูรณ์อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ เพิ่มศักยภาพการผลิตภาคเกษตรอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และการตลาด

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาการเมืองและการบริหาร เชื่อมโยงและสอดคล้องกับแผนพัฒนาในระดับต่าง ๆ
ดังนี้

ยุทธศาสตร์จังหวัดปัตตานี

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาสังคม เสริมสร้างศักยภาพคน ชุมชนน่าอยู่ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อุดมสมบูรณ์อย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การเสริมสร้างความมั่นคง พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและเชื่อมโยงการคมนาคม

ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนบนพื้นฐานสังคมพหุวัฒนธรรม

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่ง
และยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

๖. ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลตาโตะ

๑. วิสัยทัศน์ (Vision)

องค์การบริหารส่วนตำบลตาโตะ ได้กำหนดวิสัยทัศน์เพื่อเป็นสภาพการณ์ในอุดมคติซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายและคาดหวังที่จะให้เกิดขึ้นหรือบรรลุในอนาคตข้างหน้า ตำบลตาโตะเป็นตำบลขนาดกลางที่มีประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม อนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรมท้องถิ่น โดยยึดแนวทางวิถีชีวิตตามแบบมุสลิม ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพหลัก ความคาดหวังในอนาคตต้องเป็นชุมชนที่สงบสุข น่าอยู่ และมีฐานะความเป็นที่ดี และสนองตามนโยบายของรัฐ จึงได้กำหนด **วิสัยทัศน์** ดังนี้

"ปลอดภัยในชีวิต เศรษฐกิจมั่นคง ดำรงวัฒนธรรม นำชุมชนเข้มแข็ง"

๒. ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการศึกษาศึกษาและสังคมให้มีคุณภาพ

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาทุกประเภท และทุกระดับให้ได้มาตรฐานและเป็นไปตามความต้องการของท้องถิ่น (แผนงานการศึกษา)

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมทำนุบำรุงศาสนา ศาสนสถาน อนุรักษ์และสืบสานขนบธรรมเนียม ประเพณี ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น (แผนงานศาสนาและวัฒนธรรม)

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดความเข้มแข็งในชุมชนและสถาบันครอบครัว

กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาส (แผนงานสังคมสงเคราะห์)

กลยุทธ์ที่ ๕ ส่งเสริมสนับสนุนการควบคุมโรคติดต่อ การป้องกัน และการแก้ไขปัญหา ยาเสพติด (แผนงานสาธารณสุข)

กลยุทธ์ที่ ๖ การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี (แผนงานบริหารงานทั่วไป)

กลยุทธ์ที่ ๗ ปรับปรุงจัดหาปัจจัยเครื่องมือเครื่องใช้และการพัฒนาอาคารสถานที่ตลอดจนสภาพแวดล้อมภายในสถานที่ปฏิบัติงาน (แผนงานบริหารงานทั่วไป)

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐาน

กลยุทธ์ที่ ๑ ก่อสร้าง บุกเบิก ปรับปรุง บำรุงรักษาทาง คมนาคม สะพาน เขื่อน ระบบระบายน้ำ (แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา)

กลยุทธ์ที่ ๒ จัดให้มีไฟฟ้าใช้อย่างทั่วถึง ขยายเขตไฟฟ้าตามสภาพพื้นที่ให้ครอบคลุมและทั่วถึงทั้งตำบล (แผนงานเคหะและชุมชน)

กลยุทธ์ที่ ๓ ก่อสร้าง ปรับปรุง แหล่งน้ำอุปโภค บริโภค (แผนงานพาณิชย์)

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมการอนุรักษ์ฟื้นฟูและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ ๒ ก่อสร้าง ปรับปรุงและบำรุงรักษาแหล่งน้ำธรรมชาติ (แผนงานเกษตร)

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาเศรษฐกิจและเอาชนะความยากจน

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริม สนับสนุนการสร้างงานสร้างอาชีพ ให้กับประชาชนในท้องถิ่น ตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (แผนงานสร้างความเข้มแข็งชุมชน)

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมสนับสนุนอาชีพด้านการเกษตรและปศุสัตว์ตามแนวเกษตรทฤษฎีใหม่

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมโครงการตามแนวพระราชดำริ

กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมการตลาด การค้า การลงทุนในท้องถิ่นและส่งเสริมสินค้า OTOP

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาการกีฬาสู่ความเป็นเลิศและส่งเสริมการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมด้านกีฬา นันทนาการให้กับประชาชนทุกระดับและพัฒนาทักษะกีฬาสู่ความเป็นเลิศ (แผนงานศาสนาฯ/งานกีฬาฯ)

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริม สนับสนุนการก่อสร้างและปรับปรุงสนามกีฬา สถานที่นันทนาการ กล

ยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โดยให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ส่งเสริมการรักษาความมั่นคงและเสริมสร้างสันติสุข

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมให้ท้องถิ่นมีความสามารถและมีศักยภาพในการสนับสนุนงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยตลอดถึงการรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนากระบวนการจัดการและป้องกันภัยพิบัติ

๓.เป้าประสงค์

๑. การส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาการศึกษา สาธารณสุข ตลอดจนการอนุรักษ์และพัฒนาศิลปวัฒนธรรมอันดีงาม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๒. การรักษาระบบการบริหารจัดการที่ดีโดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การวางแผนพัฒนาตรวจสอบเพื่อให้เกิดความโปร่งใส

๓. ส่งเสริมการพัฒนากลุ่มอาชีพ พัฒนาศักยภาพคนและชุมชนให้เข้มแข็ง

๔. การสร้างระบบคมนาคม ระบบสาธารณสุขปโภค และสาธารณสุขการที่มีประสิทธิภาพ

๕. พัฒนาในการจัดการขยะมูลฝอยจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนา

ที่ยั่งยืน

๖. มุ่งส่งเสริมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

๔.ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละ ๕๐ ของครัวเรือนมีการคมนาคมสะดวก รวดเร็ว ได้รับการอำนวยความสะดวกจากสาธารณสุขปโภคต่าง ๆ บ้านเมืองน่าอยู่อาศัย

๒. ร้อยละ ๙๐ ของประชากรได้รับการศึกษาตามเกณฑ์

๓. ร้อยละ ๙๕ ของประชากรได้รับการรักษาพยาบาลเมื่อเจ็บป่วย

๔. ร้อยละ ๒๐ ของครัวเรือนมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น

๕. ร้อยละ ๕๐ ของครัวเรือนมีการกำจัดขยะอย่างถูกต้องสุขอนามัย

๖. ร้อยละ ๕๐ ของประชากรมีความรู้ ความสนใจด้านสิ่งแวดล้อม

๗. ร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่มีการปลูกต้นไม้หรือมีพื้นที่ได้รับการพัฒนาสิ่งแวดล้อม

- ๘. ร้อยละ ๕๕ ของประชากรเข้าร่วมกิจกรรมสาธารณะของท้องถิ่น
- ๙. ร้อยละ ๗๐ ของจำนวนประชาชนได้รับบริการที่ดี สะดวก เสมอภาคและทั่วถึง
- ๑๐. ร้อยละ ๗๐ ของครัวเรือนมีช่องทางรับรู้ข้อมูลข่าวสาร
- ๑๑. ร้อยละ ๔๐ ของประชากรมีกิจกรรมด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

๕. คำเป้าหมาย

- ๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐานได้มาตรฐานครอบคลุมทุกพื้นที่
- ๒. ประชาชนร่วมอนุรักษ์และใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างคุ้มค่า
- ๓. ชุมชนน่าอยู่ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี
- ๔. ประชาชนมีอาชีพและมีรายได้
- ๕. ประชาชนมีส่วนร่วมและได้รับการอย่างเป็นธรรม
- ๖. ชุมชนเข้มแข็งตำบลสันติสุข

๖. กลยุทธ์

- กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาทุกประเภท และทุกระดับให้ได้มาตรฐานและเป็นไปตามความต้องการของท้องถิ่น
- กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมทำนุบำรุงศาสนา ศาสนสถาน อนุรักษ์และสืบสานขนบธรรมเนียม ประเพณี ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดความเข้มแข็งในชุมชนและสถาบันครอบครัว
- กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาส
- กลยุทธ์ที่ ๕ ส่งเสริมสนับสนุนการควบคุมโรคติดต่อ การป้องกัน และการแก้ไขปัญหา ยาเสพติด
- กลยุทธ์ที่ ๖ การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี
- กลยุทธ์ที่ ๗ ปรับปรุงจัดหาปัจจัยเครื่องมือเครื่องใช้และการพัฒนาอาคารสถานที่ ตลอดจนสภาพแวดล้อมภายในสถานที่ปฏิบัติงาน
- กลยุทธ์ที่ ๘ ก่อสร้าง บุกเบิก ปรับปรุง บำรุงรักษาทาง คมนาคม สะพาน เขื่อน ระบบระบายน้ำ
- กลยุทธ์ที่ ๙ จัดให้มีไฟฟ้าใช้อย่างทั่วถึง ขยายเขตไฟฟ้าตามสภาพพื้นที่ให้ครอบคลุมและทั่วถึงทั้งตำบล
- กลยุทธ์ที่ ๑๐ ก่อสร้าง ปรับปรุง แหล่งน้ำอุปโภค บริโภค
- กลยุทธ์ที่ ๑๑ ส่งเสริมการอนุรักษ์ฟื้นฟูและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- กลยุทธ์ที่ ๑๒ ก่อสร้าง ปรับปรุงและบำรุงรักษาแหล่งน้ำธรรมชาติ
- กลยุทธ์ที่ ๑๓ ส่งเสริม สนับสนุนการสร้างงานสร้างอาชีพ ให้กับประชาชนในท้องถิ่น ตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- กลยุทธ์ที่ ๑๔ ส่งเสริมสนับสนุนอาชีพด้านการเกษตรและปศุสัตว์ตามแนวเกษตรทฤษฎีใหม่
- กลยุทธ์ที่ ๑๕ ส่งเสริมโครงการตามแนวพระราชดำริ
- กลยุทธ์ที่ ๑๖ ส่งเสริมการตลาด การค้า การลงทุนในท้องถิ่นและส่งเสริมสินค้า OTOP
- กลยุทธ์ที่ ๑๗ ส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมด้านกีฬา นันทนาการให้กับประชาชนทุกระดับ และพัฒนาทักษะกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

- การท่องเที่ยว
- กลยุทธ์ที่ ๑๘ ส่งเสริม สนับสนุนการก่อสร้างและปรับปรุงสนามกีฬา สถานที่นันทนาการ กลยุทธ์ที่ ๑๙ ส่งเสริมประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โดยให้ชุมชนมีส่วนร่วมใน
- ของประชาชน
- กลยุทธ์ที่ ๒๐ ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- กลยุทธ์ที่ ๒๑ ส่งเสริมให้ท้องถิ่นมีความสามารถและมีศักยภาพในการสนับสนุนงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยตลอดถึงการรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องถิ่น
- กลยุทธ์ที่ ๒๒ ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาาระบบการจัดการและป้องกันภัยพิบัติ

๗. จุดยืนทางยุทธศาสตร์

- ๑) Assessing เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลสถานภาพด้านบริษัทบริหารในปัจจุบัน
- ๒) Visioning เป็นการระบุวิสัยทัศน์ที่แสดงถึงความรับผิดชอบต่อสังคมของกิจการโดยคำนึงถึงทุนทางสังคมที่องค์กรมีอยู่
- ๓) Defining (Policies) เป็นการวางนโยบายด้าน CSR ที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงความเชื่อมโยงและสอดคล้องกับการดำเนินธุรกิจอย่างรับผิดชอบต่อสังคม
- ๔) (Strategic) Positioning เป็นการกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ความรับผิดชอบต่อสังคมที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ สำหรับใช้เป็นกรอบในการดำเนินงาน CSR ของกิจการ

๑. พัฒนาระบบการบริหารจัดการ ตลอดจนความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยมีแนวทางการดำเนินงานดังนี้

๑. ส่งเสริมสวัสดิการและการพัฒนาศักยภาพบุคลากรภายในองค์กร
๒. พัฒนา ปรับปรุงจัดหาเครื่องมือ เครื่องใช้ และพัฒนาสถานที่การปฏิบัติงาน
๓. พัฒนาปรับปรุงระบบบริหารจัดการองค์กรตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี
๔. พัฒนาและสร้างระบบการให้บริการที่ทันสมัย รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ
๕. ปรับปรุงรูปแบบการทำงาน อำนวยความสะดวก ลดขั้นตอนกระบวนการทำงาน
๖. ส่งเสริมระบบประชาสัมพันธ์การดำเนินงานขององค์กร
๗. ให้ความรู้เกี่ยวกับระบบการเมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตย
๘. ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
๙. ส่งเสริมให้ท้องถิ่นมีความสามารถและมีศักยภาพในการสนับสนุนงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยตลอดจนถึงการรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องถิ่น

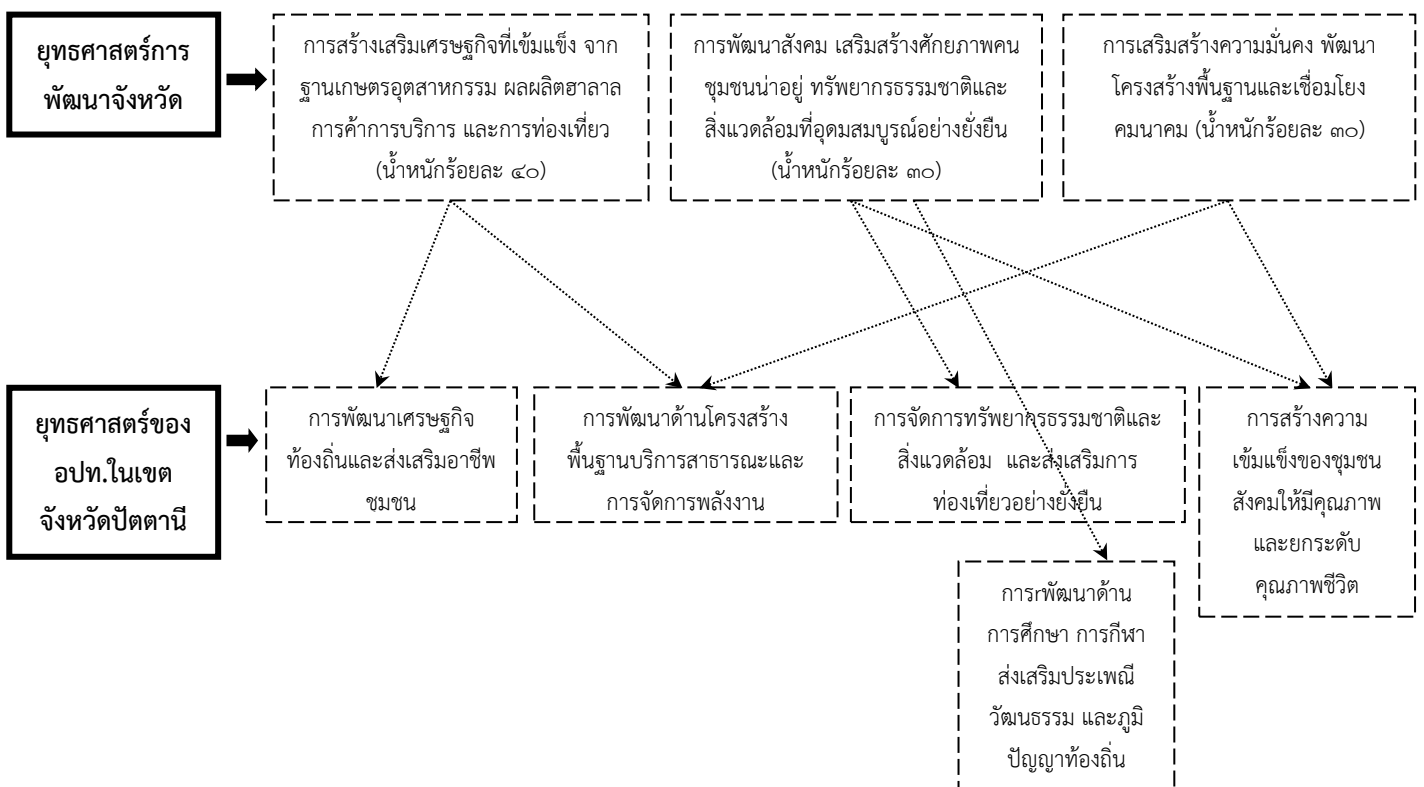
พื้นที่

๒. พัฒนาระบบสาธารณูปโภคให้ได้มาตรฐาน และเพียงพอต่อความต้องการครอบคลุมทุก

๑. ก่อสร้าง บุกเบิก ปรับปรุง บำรุงรักษาทาง คมนาคม สะพาน เขื่อน ระบบระบายน้ำ
๒. จัดให้มีไฟฟ้าใช้อย่างทั่วถึง ขยายเขตไฟฟ้าตามสภาพพื้นที่ให้ครอบคลุมและทั่วถึงทั้งตำบล
๓. ก่อสร้าง ปรับปรุง แหล่งน้ำอุปโภค บริโภค
๔. จัดทำผังเมืองและผังตำบล
๓. พัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพ พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ยั่งยืน
๑. ส่งเสริมสนับสนุนการสร้างงานสร้างอาชีพให้กับประชาชนในท้องถิ่น
๒. ส่งเสริมสนับสนุนอาชีพด้านการเกษตร ปศุสัตว์
๓. ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาทั้งในและนอกระบบ

๔. ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ของเด็กเยาวชนและประชาชน
 ๕. ส่งเสริมอนุรักษ์และสืบสานขนบธรรมเนียม ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น และภูมิปัญญาท้องถิ่น
 ๖. อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมแบบยั่งยืน
 ๗. ส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนมีจิตสำนึกในการร่วมกันอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 ๘. ปรับปรุงภูมิทัศน์ในชุมชน
 ๙. จัดทำระบบกำจัดขยะมูลฝอยในชุมชน
 ๑๐. การป้องกันการรุกรานล้ำคลองสาธารณะและสาธารณะอื่น ๆ
 ๑๑. ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความเข้มแข็งของชุมชนและสถาบันครอบครัว
 ๑๒. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิต เด็ก สตรี เยาวชน คนชรา ผู้ด้อยโอกาสในสังคมและประชาชนโดยทั่วไป
 ๑๓. ป้องกันและกำจัดการแพร่ระบาดของยาเสพติดตลอดถึงการบำบัดฟื้นฟูทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจแก่ผู้ติดยาเสพติด
 ๑๔. การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ
 ๑๕. ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมด้านการกีฬาการออกกำลังกายและกีฬานันทนาการ
 ๑๖. ส่งเสริมสนับสนุนการก่อสร้างและปรับปรุงสนามกีฬา
- ๔. พัฒนาและส่งเสริมการมีส่วนร่วมหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน**
๑. ส่งเสริมและสนับสนุนตามแนวนโยบายของรัฐบาล

แผนผังยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดปัตตานี

๗. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๗.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น ด้วยเทคนิค SWOT Analysis (จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค)

องค์การบริหารส่วนตำบลดาโต๊ะ ได้ประเมินสถานภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาในปัจจุบัน และความเป็นไปได้ในโอกาสการพัฒนาในอนาคตโดยได้ประเมินจาก

ปัจจัยภายนอก ได้แก่ นโยบายของรัฐบาลด้านต่างๆ นโยบายกลุ่มจังหวัด ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ กรอบยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปัตตานี วิสัยทัศน์ และนโยบายจังหวัดปัตตานี รวมทั้งปัจจัยที่เป็นสิ่งอำนวยความสะดวกต่อการพัฒนาของอำเภอหนองจิก และ

ปัจจัยภายในขององค์การบริหารส่วนตำบลดาโต๊ะ ได้แก่ นโยบายของผู้บริหาร ความต้องการของชุมชนและประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลดาโต๊ะ สามารถสรุปเป็นจุดแข็ง จุดอ่อน อุปสรรค และโอกาสในการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลดาโต๊ะในอนาคต ได้ดังนี้

การวิเคราะห์จากปัจจัยภายนอก

จุดแข็ง

๑. มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม
๒. มีนโยบายรัฐบาล นโยบาย ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ และวิสัยทัศน์จังหวัดปัตตานี ครอบคลุมการพัฒนาในด้านต่างๆ
๓. จังหวัดปัตตานีมีแหล่งท่องเที่ยวและโบราณสถานสำคัญหลายแห่ง เช่น มัสยิดกรือเซะ มัสยิดกลาง วัดช้างให้ ศาลเจ้าแม่ลิ้มกอเหนี่ยว น้ำตกทรายขาว และชายทะเลที่สวยงามหลายแห่ง
๔. เป็นประตูสู่ประเทศมาเลเซีย
๕. ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม

จุดอ่อน

๑. ปัญหาขาดการประสานงานระหว่างหน่วยงานในพื้นที่ (ขาดหลักการบูรณาการ)
๒. ประชาชนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ การศึกษาอยู่ในระดับต่ำและขาดการกระตุ้นในการพัฒนาคุณภาพชีวิต และความร่วมมือระหว่างกลุ่มองค์กร

โอกาส

๑. นโยบายรัฐบาล นโยบาย ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ และวิสัยทัศน์จังหวัดปัตตานี ที่มีอยู่ ทำให้เอื้อต่อการพัฒนาท้องถิ่นในระดับหนึ่ง
๒. ความพิเศษเรื่องความหลากหลายทางวัฒนธรรมแบบพหุนิยม สามารถเป็นจุดเรียกนักท่องเที่ยวให้เข้ามาท่องเที่ยวได้ หากสามารถแก้ไขปัญหาความไม่สงบเรียบร้อยในพื้นที่ได้
๓. การเป็นประตูสู่ประเทศมาเลเซีย ทำให้สามารถพัฒนาเป็นจังหวัดเศรษฐกิจได้จังหวัดหนึ่งของภาคใต้
๔. สามารถพัฒนาให้กลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญในระดับประเทศได้ เพราะมีแหล่งท่องเที่ยวและโบราณสถานที่สำคัญหลายแห่งที่ควรค่าแก่การอนุรักษ์ไว้
๕. มีทุนทางสังคมที่สำคัญ คือทรัพยากรมนุษย์ ที่ส่วนใหญ่ นับถือศาสนาอิสลาม ทำให้เป็นศูนย์กลางอิสลามศึกษา

อุปสรรค

๑. จากเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ส่งผลกระทบต่อสภาพความเป็นอยู่ การประกอบอาชีพของประชาชนในพื้นที่ รวมทั้งขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานต่าง
๒. นโยบายรัฐบาล นโยบาย ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ และวิสัยทัศน์นโยบายจังหวัดปัตตานี ถึงแม้จะสอดคล้องกัน แต่ยังมีเหตุการณ์ความไม่สงบเรียบร้อยใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ เข้ามาประกอบด้วยกัน ทำให้แนวทางที่ตั้งเป้าหมายไว้ไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร
๓. กฎหมาย ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติ ทำให้การดำเนินงานบูรณาการของจังหวัดไม่ประสบผลเท่าที่ควร เนื่องจากไม่ได้รับการปรับปรุงแก้ไข ระเบียบ ข้อปฏิบัติให้สอดคล้องกัน

การวิเคราะห์จากปัจจัยภายใน

จุดแข็ง

๑. องค์การบริหารส่วนตำบลดาโต๊ะ ตั้งอยู่ในจุดภูมิศาสตร์ที่เหมาะสมต่อการพัฒนา ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองการบริหาร เนื่องจากเป็นประตูตัวเมืองปัตตานี
๒. เป็นเมืองเปิดที่มีเส้นทางคมนาคมติดต่อระหว่างจังหวัดปัตตานี จังหวัดสงขลา และจังหวัดยะลา
๓. ด้านการเมืองการบริหาร การบริหารงานโปร่งใสตรวจสอบได้ และมีบุคลากรเพียงพอในระดับหนึ่ง
๔. มีความอุดมสมบูรณ์ในเรื่องทรัพยากรธรรมชาติและผลผลิตทางการเกษตร

จุดอ่อน

๑. ประชาชนในที่มีการศึกษาต่ำกว่าเกณฑ์เป็นจำนวนมาก เนื่องจากไม่ค่อยให้ความสำคัญเรื่องการศึกษาเท่าที่ควร ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาในทุกๆ ด้าน
๒. ขาดความร่วมมือเกะกะกลุ่มในการดำเนินงานชุมชน
๓. ปัญหาการอพยพแรงงานไปทำงานในประเทศมาเลเซีย

โอกาส

๑. องค์การบริหารส่วนตำบลดาโต๊ะ ตั้งอยู่ในจุดภูมิศาสตร์ที่เหมาะสมต่อการพัฒนาในเกือบทุกด้าน เพราะอยู่ใกล้อำเภอเมือง และอยู่ไม่ไกลจากตัวอำเภอหนองจิก ซึ่งเป็นเขตการขยายตัวของเมืองได้ในอนาคตเป็นอย่างดี
๒. เป็นเมืองเปิดที่มีการคมนาคมที่สะดวกและเป็นทางผ่านระหว่างจังหวัด ซึ่งสามารถพัฒนาเป็นเมืองเศรษฐกิจได้อย่างเหมาะสม
๓. มีการบริหารงานที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ และบุคลากรที่เพียงพอ ทำให้พร้อมต่อการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลดาโต๊ะให้เจริญต่อไป
๔. มีความอุดมสมบูรณ์ในเรื่องทรัพยากรธรรมชาติและผลผลิตทางการเกษตร ทำให้มีผลต่อการพัฒนาในอนาคต

จากการวิเคราะห์สภาพการขององค์การบริหารส่วนตำบล ทั้งจากปัจจัยภายนอก และปัจจัยภายในแล้ว ทำให้ทราบถึง จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ในการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลดาโต๊ะได้ ดังนี้

จุดแข็ง

๑. ภูมิประเทศเป็นรอยต่อระหว่าง ๓ จังหวัดทำให้เอื้อต่อการพัฒนา
๒. เป็นประตูสู่เมืองปัตตานี
๓. มีทรัพยากรที่อุดมสมบูรณ์
๔. ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลตาโต๊ะ ส่วนใหญ่เป็นชาวไทยมุสลิม
๕. องค์การบริหารส่วนตำบลตาโต๊ะ มีพื้นที่ ๑๔ ตารางกิโลเมตร ซึ่งไม่ใหญ่หรือเล็กจนเกินไป ทำให้สามารถพัฒนาในด้านต่างๆได้อย่างทั่วถึง
๖. มีถนนบายพาสตัดผ่านพื้นที่ หมู่ที่ ๔ ซึ่งเอื้อต่อการขนส่งผลผลิตของคนในพื้นที่ไปจังหวัดยะลา ที่มีระยะทางใกล้กว่าถนนสาย ปัตตานี - ยะลา

จุดอ่อน

๑. ปัญหาขาดความร่วมมือของประชาชนในพื้นที่ ขาดความกระตือรือร้นในการพัฒนาตนเอง และครอบครัว มีเกณฑ์การศึกษาอยู่ในเกณฑ์ต่ำ
๒. ปัญหาการอพยพแรงงานไปทำงานในประเทศมาเลเซีย
๓. ปัญหาด้านการเมืองการบริหาร ขาดอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติที่เพียงพอ บุคลากรยังขาดความรู้ ความชำนาญ ในการปฏิบัติหน้าที่ รวมถึงสมาชิกสภา อบต. ยังไม่เข้าใจบทบาท และหน้าที่ของตนเอง

โอกาส

๑. องค์การบริหารส่วนตำบลตาโต๊ะ ตั้งอยู่ในจุดทางภูมิศาสตร์ที่เหมาะสม เป็นทางผ่าน และ รอยต่อระหว่าง ๓ จังหวัด คือ สงขลา ยะลา และนราธิวาส สามารถพัฒนาให้เป็นเมืองเศรษฐกิจได้
๒. มีทรัพยากรที่อุดมสมบูรณ์ สามารถเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรได้เป็นอย่างดี
๓. มีขนาดพื้นที่ไม่ใหญ่หรือเล็กจนเกินไป และยังอยู่ในจุดที่เหมาะสมเป็นประตูสู่เมืองปัตตานี ทำให้สามารถพัฒนามาเป็นเมืองน่าอยู่ได้ในอนาคต

อุปสรรค

๑. ปัญหาความไม่สงบเรียบร้อยในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้
 ๒. ปัญหาด้านงบประมาณการพัฒนาท้องถิ่นไม่เพียงพอ
 ๓. ปัญหาเรื่องระเบียบ กฎหมาย ข้อปฏิบัติที่ไม่สอดคล้องกับการบริหารงานแบบบูรณาการ
- ๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง**

ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อนโยบายและการพัฒนาท้องถิ่น

๑. นโยบายรัฐบาล
๒. นโยบายจังหวัด
๓. นโยบายอำเภอ
๔. แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดชายแดนภาคใต้
๕. สถานการณ์บ้านเมืองในปัจจุบัน